75STE JAARGANG No. 9901 MAANDAG 25 AUGUSTUS 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24199

COMPLICATIES

Te veel mensen denken bij het woord communisme al dadelijk aan industrieproletariaat, klassenstrijd en internationale samenzweringen. En daarmede zou dan bewezen zijn, dat de Sovjet-invloed in de Arabische wereld alleen maar kan steunen op berekende politiek van Moskou uit, terwijl er niet de minste kans bestaat, dat het communisme in de Arabische landen ooit van binnenuit wortel kan schieten, tenzij het nationalisme zou plaats maken voor de idee van de communistische wereldrevolutie. Dit laatste zou juist betekenen, dat de voornaamste zo niet enige grondpeiler van de Arabische eenheidsbeweging zou weggenomen worden. En daarmede zou dan weer geheel de toeleg van het Kremlin gefrustreerd worden.

* * *

Het klink allemaal erg konsekwent en logisch, maar kenners van het huidige Midden-Oosten zijn misschien minder logisch dan mening „handboek" over het communisme, maar ze sluiten beter bij de feiten aan.

De Arabische politici zijn niet uitsluitend „instrumenten" in handen van de heren van het Kremlin, die willig gehouden worden met economische argumenten. Heeft het communisme vat op de Islam? Waarnemers van naam antwoorden op deze vraag zonder aarzelen bevestigend. Het mag misschien waar zijn, dat de eerste communistische agitators in het Egypte bv. van de twintiger jaren begeesterd waren van het ideaal van de wereldrevolutie van het proletariaat, de communisten van het ogenblik — en zij vormen in de landen van het Midden-Oosten op dit ogenblik kenis — zijn beslist niet zo internationalistisch als sommigen willen doen geloven.

Men vindt een soortgelijke ontwikkeling ook in andere landen dan die van het Midden-Oosten. Men denke aan het Zuid-Slavië van Tito en het Polen van Gomulka. Bijna zou mij geneigd zijn daar te gaan spreken van nationaal-socialistisch als dit woord niet een bepaalde politieke determinatie had gekregen. Maar Tito noch Gomulka zal ooit willen toegeven, dat ze geen communistische figuren zijn. Waarom zou men dan aarzelen, dergelijke lijnen ook te onderscheiden in de Arabische wereld met betrekking tot het communisme?

* * *

Het is zeker interessant even de feiten te vernemen betreffende de communistische partij of liever partijen in Egypte. De communistische agitatie aldaar dateert reeds van 1920, maar na enkele jaren sliep men in. Eigenlijk pas na de laatste wereldoorlog krijgt de beweging weer betekenis. Er waren aanvankelijk verschillende groepen, die er niet voor terugschrokken elkaar te bestrijden, totdat er in 1957 een „Verenigde Communistische Partij" ontstond. Meermalen is met evenveel woorden uitgesproken, dat zij de buitenlandse politiek van Nasser geheel onderschrijft. Op binnenlands-sociaal terrein is ze echter radikaler dan Nasser en de zijnen. Toch is er na 1957 nog een „Egyptische Communistische Partij" blijven bestaan. Deze steunt Nasser niet. Merkwaardig en zeer leerzaam is het te weten, dat dáárom Moskou deze partij gedesavoueerd heeft. En dat terwijl die „Egyptische Communistische Partij" waarschijnlijk konsekwenter vasthoudt aan de internationale gedachte dan de Verenigde Partij.

* * *

Een kenner van het Midden-Oosten als Walter Lasqueur van de Harvard University heeft opgemerkt, dat er nog een derde groep bestaat, die misschien in omvang en invloed wel de grootste is in Egypte. En dat zijn de niet-georganiseerde communistische intellektuelen, die men veelal vindt in de kranten- en tijdschriftenwereld, de filmindustrie en op de universiteiten. Het zijn juist deze mensen — communisten — die Nasser steunen in zijn „Arabische" politiek.

Men hoort wel eens iets in de pers over maatregelen, door Nasser genomen tegen „de" communisten. Het betreft dan echter uitsluitend lieden, die tegen het regiem ageren. Men moet beslist niet gaan denken, dat het nationalisme in de Arabische wereld een feilloos middel is om te verhinderen, dat het communisme er vaste voet krijgt. Dan is men achter bij de feiten.

DULLES WAARSCHUWT ROOD CHINA

Communistische Chinezen BESCHIETEN QUEMOY

V.S.-strijdkrachten in het Oosten in staat van paraatheid gebracht

Formosa. — Geschut, vliegtuigen en schepen van het communistische China hebben gisteren de Nationalistische eilandengroep van Quemoy en Nationalistische Oorlogsschepen, die tot taak hadden het gebied te beschermen, beschoten. Het bombardement van het communistische Kustgeschut duurde twee uren.

Het nationalistische ministerie van defensie heeft tot dusverre nog niet gezegd of de beschieting van zondag even hevig was als die van zaterdag toen in het geheel 41.000 granaten, dat is 700 per vierkante mijl, op het kleine Quemoy terecht kwamen.

Hedenochtend zijn de Chinezen van het vaste land weer een zware beschieting van de Quemoy-eilandengroep begonnen. Het is de derde achtereen volgende dag dat er geschoten wordt.

Een nationalistische militaire woordvoerder op Formosa verklaarde zaterdag, dat de beschieting van Quemoy mogelijk een inleiding is voor een aanval op het eiland of een afleidingsmanoeuvre in verband met voorbereidingen van een aanval op Matsoe.

Een nationalistisch eiland aan het noordelijke uiteinde van de straat van Formosa.

Volgens onofficiële schattingen zijn zaterdag van drie kanten circa 50.000 granaten op Quemoy afgevuurd. Er werden hierdoor naar uit Taipeh werd gemeld meer dan 200 mensen gedood of gewond, aldus heeft een militaire woordvoerder te Taipeh (Formosa) verklaard.

Dulles heeft communistisch China gewaarschuwd, dat de Ver. Staten elke communistische poging om de nationalistische eilanden Quemoy en Matsoe voor de Chinese kust te veroveren, zullen beschouwen als een bedreiging van de vrede in het Verre Oosten.

De waarschuwing is zaterdag gepubliceerd op het ogenblik dat de gezamenlijke communistische kustartillerie Quemoy gedurende twee uur een der zwaarste bombardementen tot op heden liet ondergaan.

Dulles zei dat de Ver. Staten verontrust zijn door de versterking der communistische strijdkrachten in het gebied tegenover Quemoy en Matsoe. Hij hoopte en geloofde dat de communisten de vrede niet zouden verstoren.

De Amerikaanse marine strijdkrachten in het Oosten zijn maandag in staat van paraatheid gebracht. Inmiddels beraadt Washington zich op de betekenis van de activiteit van de Chinese communisten in de straat van Formosa.

Uit de noordstad van Formosa, Taipeh, wordt gemeld dat nationalistische oorlogsschepen vanochtend vroeg twee torpedoboten van de communisten tot zinken hebben gebracht en een aantal gevangenen hebben gemaakt. Gisteren waren twee communistische vlooteenheden verjaagd.

De Amerikaanse Zevende Vloot, die zich bij Formosa bevindt, bestaat naar men gelooft uit minstens vier vliegdekschepen. Zes kruisers, een 20-tal torpedobootjagers en enkele duikboten. De staat van paraatheid geldt ook voor de andere Amerikaanse marineschepen in het Verre Oosten.

Men gelooft dat ook de schepen uit de omgeving van Japan, de Philippijnen en Hawaii naar Formosa zullen opstomen.

In officiële kringen te Washington legt men er de nadruk op, dat men in het Verre Oosten niet dadelijk een noodtoestand verwacht. De afkondiging van de paraatheidstoestand wordt beschouwd als een nieuwe waarschuwing aan de Chinese communisten geen oorlog te riskeren.

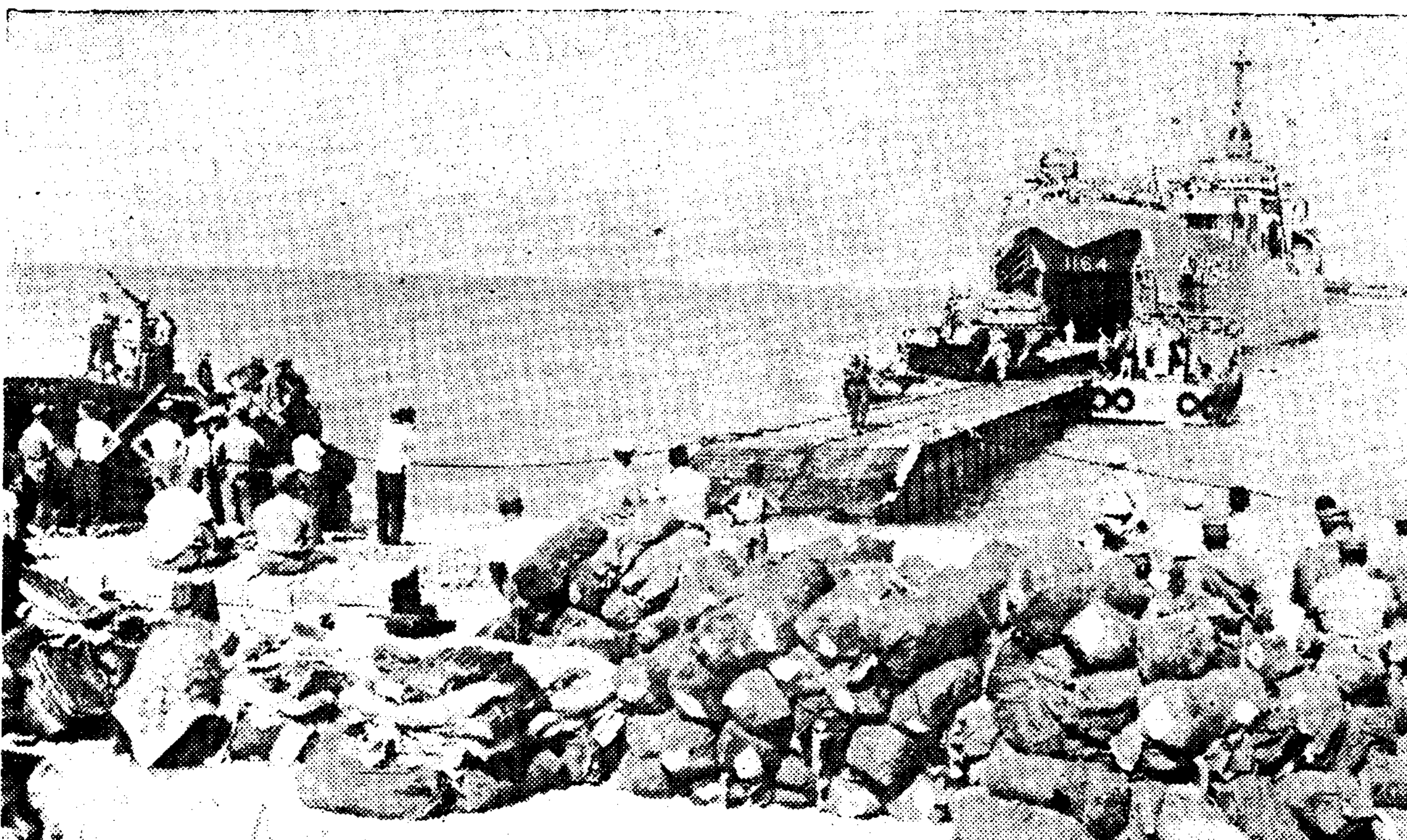
Vijfde „Verkenner" kwam niet in haar baan

Cape Canaveral. — Het Amerikaanse leger heeft gisterochtend van de basis Cape Canaveral een raket afgeschoten van het type „Jupiter C" met de kunstmaan „Verkenner-5" aan boord. Later werd bekend gemaakt, dat zij niet in haar baan is gekomen, daar de waarnemingstations geen signalen van de kunstmaan opvingen, hoewel alle trappen normaal schijnen te hebben gefunctioneerd.

De „Verkenner-5" was precies gelijk aan de „Verkenner-4", die op 26 juli in een baan om de aarde werd gebracht. In tegenstelling tot andere satellieten werd zij in Noordoostelijke richting gelanceerd, hetgeen betekent dat zij over Rusland zou hebben gevlogen.

Er draaien thans nog drie Amerikaanse kunstmanen om de aarde en een Russische Spoetnik.

In de algemene vergadering van de V.N. te New York sprak de afgevaardigde van Saoedië-Arabië zich uit voor terugtrekking van de buitenlandse troepen in het Midden-Oosten. Daarmede verwierp hij dus het Noordamerikaanse plan. Foto: de afvaardiging van Saoedië-Arabië tijdens de zitting van de Algemene Vergadering.

Noordamerikaanse troepen verlaten Libanon. Op het strand van Beiroet ziet men de Noordamerikanen bezig hun materiaal en manschappen van het Eerste Bataljon op kalme en ordelijke wijze inschepen om zich weer bij de Zesde Vloot in de Middellandse Zee aan te sluiten.

Plechtige intronisatie van Mgr. S. KUYPERS als Bisschop van PARAMARIBO

Plechtige H. Mis van dankbaarheid voor Surinaamse Gemeenschap op Curacao

Paramaribo. — In de 83-jaar oude houten Kathedraal van Paramaribo heeft gisteren de plechtigheid plaats gehad van de officiële verheffing van het Apostolisch Vicariaat van Suriname tot Bisdom. Mgr. Rafael Forni, de Pauselijke Nuntius te Caracas, leidde de plechtige intronisatie van Mgr. Kuipers C.S.S.R. tot eerste Bisschop van Paramaribo.

Aanwezig waren de speciaal voor deze plechtigheid uitgenodigde kerkelijke autoriteiten: Mgr. J. M. Holterman, Ap. Vicaris van de Nederlandse Antillen waar dezelfde plechtigheden in oktober a.s. zullen plaats hebben, Mgr. L. Guily, Bisschop van Georgetown in Brits Guyana, en Dom Adelbert van Duin, de Abt van van de Benediktijner abdij Mount St. Benedict op Trinidad. Tevoren was reeds bekendgemaakt, dat Mgr. F. Ryan, de grijze aartsbisschop van Port of Spain wegens werkzaamheden niet aanwezig zou kunnen zijn.

Van de wereldlijke autoriteiten waren o.a. de Gouverneur J. van Tilburg en de Surinaamse ministers aanwezig. Verder was de kerk tot de laatste plaats bezet.

De plechtigheden vingen aan met de voorlezing van de pauselijke Bulle, waarin de verheffing van Suriname tot Bisdom en de benoeming van Mgr. S. Kuypers tot eerste residerende bisschop van Paramaribo werd bekend gemaakt. Nadat een groot koor het „Te Deum" en het „Veni Creator" had gezongen, volgde de overhandiging van de bisschopsstaf door de Nuntius aan de bisschop, waarna deze de eed van trouw aflegde.

Gistermiddag was er op het voorplein van de Kathedraal een groot defilé als hulde aan Mgr. Kuypers. Een stoet van duizenden katholieke mannen en vrouwen trok aan de bisschop, vergezeld van de prelaten, voorbij.

Gistermorgen werd er een Plechtige H. Mis opgedragen door pastoor W. Brada in de kerk van de H. Familie te San Mateo, waarbij vele katholieke Surinamers tegenwoordig waren.

Gen. De Gaulle in Afrika

Brazzaville. — Generaal De Gaulle heeft gisteren, op zijn reis door Afrika om propaganda te maken voor de nieuwe Franse grondwet, in Brazzaville (Frans Equatoriaal Afrika) een groe menigte toegesproken.

In zijn toespraak zeide hij o.a., dat het natuurlijk en geoorloofd is, dat het Afrikaanse volk politiek een peil bereikt, waarop het alghele verantwoordelijkheid zal hebben voor zijn buitenlandse aangelegenheden en over zijn eigen regering kan beslissen. Dit was de eerste reden waarom Frankrijk niet voorstelde zijn werk in Afrika te laten varen, „ondanks zekere beschuldigingen van imperialisme".

De moeilijkheden te Little Rock

Oplossing vóór September thans twijfelachtig

Washington. — De hoop dat kleurlingen bij de opening van het nieuwe schooljaar op 2 september zullen moeten worden toegelaten tot de middelbare school van Little Rock (Arkansas) is zaterdag verminderd. Rechter Whittaker van het Amerikaanse Oppergerechtshof in Washington heeft de advocaten van de schoolraad nl. tot donderdag 28 augustus de tijd gegeven om hun bezwaren in te dienen tegen het besluit van het Hof van Beroep van St. Louis.

Dat een bevel van een Districtsrechter tot stopzeting van de rassendiscriminatie gedurende twee-en-een-half jaar nietig verklaard heeft. Men verwacht nu geen uitspraak over de kwestie voor 2 september.

Gouverneur Faubus heeft het parlement van de staat Arkansas voor dinsdag a.s. in buitengewone vergadering bijeengeroepen. Het parlement zal moeten nagaan hoe met legale middelen de opheffing der rassenscheiding op de middelbare school te Little Rock kan worden verhinderd.

In politieke kringen gelooft men, dat eventueel de school zonder meer zal worden gesloten.

Gouverneur Faubus verklaarde op een persconferentie, dat volgens inlichtingen die hij had ontvangen de kans op geweldpleging bij voortgezette integratie nog groter zou zijn dan vorig jaar toen federale troepen moesten worden ingezet om de orde te bewaren.

Geen Russische commentaar op voorstel tot staking van kernproeven

Moskou. — Het Amerikaans-Britse voorstel om de kernproeven voorwaardelijk voor een jaar te staken, is zaterdag in de meeste bladen in Moskou gepubliceerd, doch de Sowjet-leiders hebben nog geen enkele commentaar geleverd.

Premier Chroesjtsjef schijnt niet in Moskou te zijn. De hoogste regeringsvertegenwoordiger die zaterdag een receptie in de Roemeense ambassade in Moskou bijwoonde was vice-premier Kozlof, doch deze liet zich niet over het westelijke voorstel uit.

Alleen het officiële persbureau „Tass" heeft krachtige kritiek geleverd op de „voorwaardelijkheid" van het aanbod van Engeland en aan de verwachtingen die men in Moskou koesterde.

Thans beter klimaat voor topconferentie?

New York. — De „New York Times" schrijft, dat het klimaat voor een topkonferentie er iets beter op is geworden, dank zij het suksesvolle werk van de V.N.-assemblee en de atoomgeleerden op hun konferentie in Génève. Maar de voornaamste belemmeringen voor het welslagen van een topgesprek zijn volgens het blad nog niet opgeruimd. **Er is nog geen aanwijzing, aldus de „New York Times", dat de Russen werkelijk belang stellen in een gekontroleerde ontwapening, in een hereniging van Duitsland op de grondslag van vrije verkiezingen of in het toepassen van de bepalingen inzake de rechten van de mens op de Oosteuropese landen**

Naar aanleiding van de beschieting van de Quemoy-eilanden schrijft het blad, dat dit een typische communistische manoeuvre is om de wereld in beroering te houden. Zij werd ondernomen zodra de toestand zich in het Midden-Oosten enigszins begon te ontspannen.

De Londense „Times" schrijft, dat het tijd wordt, dat Amerika zijn politiek ten aanzien van communistisch China herziet. „Het is zelfbedrog de landen te blijven tellen, die de regering op Formosa steunen. Wat moet worden overwogen, is, of de „wereld niet een rampzalige krisis tegemoet gaat door de isolatie van China te bestendigen", aldus de „Times".

OPTOCHT

Er zullen er maar weinigen zijn, die gisteren zo al niet door het zien dan toch door het horen van de optocht van de Democratische Partij een paar uurtjes van hun zondag hebben moeten offeren. Nu hebben we niets tegen optochten en het zien ervan heeft ons gisteren vermaakt. We zagen zelfs een auto — als we ons niet vergissen was de eigenaar-bestuurder een N.V.P.-er — vanwaaruit men drie „bandera's" zag: de groene, de gele en de rode.

Eén ding moet ons echter van het hart. Het gaat nog steeds om een zéér ernstige zaak, die het bestaan van de Nederlandse Antillen raakt. En het zijn de leiders van de D.P. zelf, die op overigens zeer ondemocratische wijze het Statuut tot inzet van de komende verkiezingen gemaakt hebben met de niets-zeggende leuze: laat het volk zich uitspreken of het achter ons politiek Wild-West staat! Dat het volk — er waren wel erg veel kinderen en opgeschoten jongens — graag optochten houdt en met vlaggen zwaait en dat het politiek sentiment daar nog een schepje bovenop doet, best. Doch dat de D.P.-leiders zwijgen over het Statuut en de grondslagen van de toekomst van de Nederlandse Antillen en niettemin het instrument van de volksgenoegens duchtig bespelen, om de eigen leidersplaats te verzekeren met een blanco-volmacht voor de komende vier jaren, spreekt boekdelen. Het is weer eens een triest voorbeeld van de twee maskers, waarmee men elk bedrog kan maskeren.

„Vertrouwelijke Brief"

Onder deze kop publiceert „La Prensa" in de „Tweede Speciale Nederlandse Editie" van 22 augustus een brief, die op 31 juli 1954 door de tot de toenmalige oppositie behorende statenleden geschreven werd aan de voorzitter van de Regeringsraad.

Hierin wordt gezegd, dat genoemde leden met grote bezorgdheid hebben opgemerkt, dat het deugdelijk bestuur en handhaving van de waarborgen voor rechtszekerheid bij de Regering veel te wensen overlaat. Tot staving daarvan wordt een tweetal feiten genoemd, t.w.: het niet beslissen over het gratierequest van een politieke propagandist, waardoor deze de hem opgelegde gevangenisstraf ontgaat; en het voortdurend uitstellen van het nemen ener beslissing in de schorsingszaak (als leden van de Eilandsraad) van de heren Yrausquin en Croes, waardoor genoemde heren niet mogen deelnemen aan de beraadslagingen van de Eilandsraad van Aruba.

De heren zeggen verder gaarne te zullen zien, dat er een beslissing n.a.v. genoemde punten genomen wordt alvorens het Statuut in openbare behandeling komt. De afspraak was, dat deze brief niet gepubliceerd zou worden, indien aan de daarin geuite verlangens werd tegemoet gekomen. Dit blijkt ook uit de laatste alinea. Reeds bij de behandeling van de begroting van 1958 heeft de heer Braam over deze brief uit de school geklapt. De heer Van der Hoeven, medeondertekenaar, heeft hiervoor aan de heer Da Costa Gomez zijn verontschuldiging aangeboden en de daad van de heer Braam een „smerige streek" genoemd.

Thans wordt de „vertrouwelijke brief" ten volle uit gepubliceerd.

Het is waarlijk niet alleen minister Booi, die ondervindt, dat de heren zich aan overeenkomsten, pakten, afspraken, gentlemen's agreements, of hoe men dergelijke dingen ook noemen mag, slechts houden, indien, voor zover en zolang het in hun kraam te pas komt.

Wolkbreuk Boven Nederland

Predikant en militairen lieten de mensen de regen vergeten

Den Haag. — Een hevige wolkbreuk ontlastte zich zaterdagavond boven Den Haag en hield vier uur aan. De bui ging gepaard met onweer en zware bliksemslagen. Den Haag heeft er niet meer last van gehad dan dat de politie en brandweer op topcapiciteit moesten werken, daar flinke overstromingen verkeers-stagnaties veroorzaakten o.d.

Erger waren de naar schatting twintig duizend mensen er aan toe, die op het grote Maliveld in de openlucht een prediking aanhoorden van de Amerikaanse evangelist Osborn, die daar gedurende een week elke avond gebedsgenezing beoefent. Hij was daár vrijdagavond mee begonnen en wist de toegestroomde menigte tot groot enthousiasme te brengen. Behalve een grote massa nieuwsgierigen waren er ook talloze zieken, kreupelen en blinden en doven heen gekomen, die gehoord hadden van de wonderbaarlijke genezingen, die deze jonge prediker door zijn gebeden zou afdwingen.

„Ik ben net zo min een genezer als deze microfoon hier", aldus Osborn tot de menigte. „hier, dit is mijn heler", en hij hief een bijbel in de hoogte. „Het zou het ergste zijn wat ik kon doen, als ik U vroeg, hier uw zieken te brengen indien Jezus niet dezelfde zou zijn als toen. Als hij het voor anderen deed, doet hij het ook voor U". Dit is het stramien waarop Osborn voortging. Tallozen verklaarden zich genezen toen Osborn gebeden had voor genezing van doofheid aan een oor. Maar trots de wolkbreuk die allen doornat maakte, verlieten slechts zeer weinigen het Malieveld.

Erger overlast dan degenen die thuis waren gebleven, ondervonden ook de zesduizend toeschouwers op de eerste avond van de uitvoeringen van de bekende militaire Taptoe te Delft. Dit is thans een jaarlijks schouwspel dat met een thans vijfjarige traditie tot ver over de grenzen van Nederland bekendheid heeft gekregen. De tribunes zijn dan ook voor alle zeven avonden volledig uitverkocht. Nochtans dachten de militairen er niet aan, hun verrichtingen te staken en hun houding inspireerde blijkbaar het publiek dat op enkele uitzonderingen na op zijn plaats bleef. Jammer dat deze uitloper van de Haagse bui niet net iets korter is geweest: terwijl op de Markt de regen in alle hevigheid neerstroomde, bleef het in het Oosten van Delft volkomen droog.

De ontvangst van de nieuwe „Santa Rosa"

Willemstad. — Naar aanleiding van de aankomst te Curaçao op 2 Juli j.l. van de nieuwe ‚Santa Rosa' op de eerste reis, schreef onlangs de President van de Grace Line, de heer Lewis A. Lapham, aan de Curaçao Harbor Corporation als volgt:

„All of us in Grace Line were „deeply honored at the beautiful „floral tribute that you were „kind enough to send to the „Santa Rosa" on the ocasion of „her maiden arrival at Curaçao. „In the memory of those on „board, none could ever recall a „more heart-warming, gracious „welcome that that acorded to „the newest member of the Santa Fleet. We trust that in the „years to come she will render „the type of service for which „she was built and which your „great port and community so „surely deserves".

De heer Godfrey MacDonald Vice President, belast met Passage Afdeling, schreef onder andere:

„As I looked out at the crowd of „children plus the older people, „the fireworks, and the blowing „of the ship's whistle, it touched „me so greatly that there were „tears in my eyes. Nowhere has „aship been given the reception „that you arranged on that day".

Ook van andere prominente figuren in de Grace Line organisatie werden brieven ontvangen door de agenten en andere instanties te Curaçao, waarin de ontvangst welke de nieuwe „Santa Rosa" in Curaçao te beurt viel, ontroerend en vergetelijk werd genoemd.

Omstreeks 22 October van dit jaar wordt de nieuwe „Santa Paula" op zijn eerste reis te Curaçao verwacht. Ofschoon het niet te verwachten is dat een even grootste ontvangste kan worden voorbereid, is het toch te hopen dat ook de passagiers van de Santa Paula de warmte zullen voelen waarmee een nieuw schip altijd op Curaçao wordt begroet en dat in de komende jaren de passagiers der beide schepen zich altijd verheugd zullen voelen als zij de fleurige haven van Willemstad binnenvaren.

Geven met grote blijdschap kennis van de geboorte van hunne dochters

JANINE HENRIETTE

en

CARYN DORIETTE

A. J. Courreur
M.L. Courreur-Wong-Lun-Hing

Curacao 22 augustus
St. Elisabeth Gasthuis

Met dankbaarheid aan God en grote vreugde geven wij U kennis van de geboorte van onze zoon

Willem Albert

W. A. van den Boomgaard
J. C. van den Boomgaard-Boom

Tijd. adres: St. Elisabeth's Gasthuis
Curaçao, 23 augustus 1958.

Gisteren was er een Barbecue voor de officieren van de „Tronbridge" en genodigden. Commodore Parker en Z. Exc. Gouverneur Speekenbrink genieten van de schaduwrijke koelte van Santa Barbara.

Post van de Bovenwinden

De partij-vlag

Het was een woedende juffrouw en bij nader toehoren een politiek-woedende juffrouw. Niet dat dat iets bijzonders is, er zijn er meer in deze dagen. Haar woede ging over een vlag, haar eigen vlag van haar eigen huis.

De zaak bleek deze te zijn.

Altijd is zij een aanhangster geweest van een bepaalde partij en in elke verkieszingsstrijd hing zij trouw haar partij-vlag op haar huis. Nu is zij om een of andere reden verbolgen op haar partij en zij heeft daarom haar vlag ingehaald. Nu is haar huis vlagloos — je kunt zeggen, het is een soort neutraal terrein geworden. Maar — zegt zij — ik heb nu ook een vlag van de andere partij en ik bewaar ze allebei tot de verkiezing en zo gauw nu de overwinnende partij hier bekend is, dan hang ik de vlag van die partij uit. Mij kunnen ze niets doen, want ik heb de vlag van beide partijen!

O zo!

—:—

Bangkok. — Volgens in Bangkok ontvangen is er in Laos een anticommunistische regering van elf man aan het bewind gekomen. Premier is Phoui Snaikone. Dit kabinet, dat beloofd heeft een einde aan de corruptie temaken , heeft met 29 tegen 21 stemmen het vertrouwen van de nationale vergadering gekregen.

ISRAELS LUCHTMACHT

Resultaten van samenwerking tussen FRANKRIJK en ISRAEL

(Van onze korrespondent in Israël)

De produkten van Frankrijks wetenschapsmensen en technici trekken al enige jaren de aandacht van verschillende mogendheid in oost en west Voorop staan hierbij Frankrijks vliegtuigbouwers.

In 1956 verwierf Israël onder meer de Franse Mystère-straaljagers, wier prestaties tot dan toe alleen op papier bekend waren. Tijdens de Sinaïkampagne evenwel ondergingen zij hun vuurdoop en toen trok het de aandacht van deskundigen, dat de Mystères het bijzonder suksesvol tegen de Russische Migs 15 en 17 opnamen.

De nieuwste aanwinst, die de Israëlische luchtmacht thans openbaar heeft gemaakt is de Franse Vautor, een kombinatie van gevechtsvliegtuig en lichte bommenwerper, eveneens voorzien van twee straalmotoren en verder zozeer geautomatiseerd, dat slechts één man hem vliegt. De vlieger is tegelijk schutter en bombardeur.

Het valt dan ook niet te verwonderen, dat de in Israël geakkrediteerde militaire attaché's nagenoeg allen op de tribune aanwezig waren bij de zojuist gehouden dag van de Israëlische luchtmacht. In het kader van de viering van Israëls tiende verjaardag was dit jaar van deze dag een grotere demonstratie gemaakt dan van tevoren ooit het geval geweest was. Zou misschien ook de huidige politieke konstellatie daarbij een rol gespeeld hebben?

Een uitgebreid programma van luchtakrobatiek, demonstraties van bombardementen met napalm en van luchtgevechten tussen straaljagers werd getoond aan een in groten getale — men spreekt van tachtig- tot honderdduizend toeschouwers — opgekomen Israëlisch publiek plus genodigde buitenlanders.

Het hoogtepunt van de show werd ongetwijfeld gevormd door de demonstraties van de Vautours. Dat zij van grote hoogte in duikvlucht naar beneden kwamen en dalende tot op enkele meters een precisiebombardement uitvoerden, werd door een reeds blasé publiek nog als gewoon geaccepteerd. Maar toen zij in enkele sekonden vertikaal zo'n duizend meter de lucht inklommen, begonnen de toeschouwers bepaald enthousiast te worden.

Een volgende stunt was het volledig omgedraaid vliegen, dat wil zeggen met de motoren naar boven en de staart naar beneden en in die vlucht voerden met de boordwapens nog een precisie-beschieting uit ook, terwijl naar leken-oordeel de man aan boord op dat moment met zijn hoofd naar beneden voorbijraasde.

De enorme series volledige wendingen en omdraaiingen, ook onder het vertikale stijgen, schenen de piloten geen moeite te kosten, hoewel deskundigen erop wezen, dat de Vautour een gewicht van vijftien ton heeft, waardoor de getoonde verrichten alleen maar imposanter werden.

Naar men verder zegt, waren er bij deze luchtakrobatiek een paar oefeningen met de Vautour, die door Israëlische luchtmacht-piloten waren ontworpen en die door de Frans ontwerpers thans met aandacht worden bestudeerd.

Amerikaanse hulp aan het buitenland

Washington. — Het Noordamerikaanse Congres heeft gisterochtend vroeg een program voor hulp aan het buitenland in het dienstjaar 1958—1959 ten bedrage van ... 500 dollar goedgekeurd. Dit is een kompromis tussen die door het Huis van Afgevaardigden en de Senaat afzonderlijk vastgesteld, respektievelijk ... 500 dollar en 3.518.092.500 dollar.

De Noordamerikaanse Senaat ... zaterdag, nadat de republikeinse fraktieleider Knowland de ... over de beschieting van ... had voorgelezen, een voorstel verworpen om handerd miljoen ... te bezuinigen op de toegewezen gelden voor militaire hulp ... buitenland. De stemverhouding ... 45 tegen 36.

De Senaat verwierp ook ... ging om 50 miljoen dollar ... nigen op economische de... Daarna keurde de Senaat ... wijzingen voor het gehele ... voor hulp aan het buiten... dienstjaar 1958—'59 goed.

OPIUM en HASJISJ

De smokkelwegen van het nabije Oosten

(Van onze correspondent in Israel).

„Het probleem der verdovende middelen is geen vraagstuk van de landen van het Nabije Oosten alleen, maar een wereldprobleem. In de Arabische landen is het echter daarom ernstig, daar de Koran het gebruik van alcohol verbiedt. Verdovende middelen, waaronder in de eerste plaats hasjisj, vervullen in zekere zin de rol, die de alcohol in andere landen speelt.'

We zitten in de werkkamer van Hoofdinspecteur Jaäcov Nash, chef van het Landelijk Hoofdkwartier der Israelische politie, gevestigd, te Tel. Aviv.

Aan het gesprek neemt eveneens deel Inspecteur J. Genoussar, Hoofd van de Selectie Narcotica der Israelische Politie.

In dit deel van de wereld bestaan drie hoofd-smokkelroutes om de gezochte producten van de producenten naar de consumenten te brengen. Van deze consumenten is Egypte de grootste afnemer.

Volgens het laatste officiele rapport van het Hoofd van de Egyptische afdeling voor bestrijding van het gebruik en de handel in narcotica, van het jaar 1950, bedroeg het dagelijks gebruik in Egypte 5.500 kilogram. Wanneer U weet, dat de gemiddelde hasjisj-verbruiker ongeveer twee gram per dag nodig heeft, dan komt u tot het ontstellende cijfer van tegen de drie millioen narcomanen in het Egypte van 1950, dat ongeveer 19 millioen inwoners telde. Dat getal is o.m. daarom zo hoog, doordat in Egypte ook vrouwen onder de hasjisj-rokers gevonden worden.

Maar, zeggen mij de Israelische politie-specialisten, één goed ding moet men van het Nasser-regiem zeggen. Het heeft de laatste jaren door krachtige bestrijdingsmiddelen getracht het fantastische gebruik, dat de volkskracht ondermijnt, te verkleinen. Naar de laatste aanwijzingen is het regiem daarin enigermate geslaagd, zodat volgens de laatste beschikbare gegevens het gebruik gedaald zou kunnen zijn tot zoiets als 2.500 kilogram hasjisj per dag. Waarmee het verbruikersgetal een stuk onder de twee millioen gedaald zou zijn.

Dat het verbruik echter ook nu nog ontstellende gevolgen heeft door de verslavende werking, zou onder meer kunnen blijken uit de inlichtingen uit militaire bron, die verhalen van versufte en verdwaasde Egyptische soldaten, tijdens de Sinaï-campagne gevangen genomen, die alleen maar in deze toestand verkeerden, doordat zij in de militaire dienst hun dagelijkse dosis narcotica moesten ontberen, waardoor zij — gevolg van de verslaving — tot niets in staat waren.

En nu wat de drie smokkelroutes betreft. Behalve de productie-landen van het Verre Oosten, zijn voor dit deel der wereld de aanplantingen in Libanon, Syrië, Perzië en Turkije van belang.

De belangrijke route naar het hoofdafzetgebied in Egypte leidt van Jordanië, waar bijvoorbeeld de plaatsen Amman en Hebron belangrijke verzamelcentra zijn, door de zuidelijke Israelische Negew, via het Sinaï-schiereiland naar Egypte. Overigens fungeert Egypte tevens als doorvoerland van de smokkelwaar naar Noord Afrika. Het verbruik in Lybië, Tunis, Algiers en Marocco is tevens zeer groot. Ook daardoor is de smokkelhandel in verdovende middelen op deze wegen altijd een lucratief bedrijf.

Het transport op deze route van Jordanië, door de zuidelijke Negew en de Sinaï-woestijn vindt plaats door kameel-caravanen van Bedoeïenen. De Bedoeïenen met een woestijn-traditie van duizenden jaren kennen de smokkelpaden en sluipwegen van de woestijn beter, dan volgens hebben zij een zeer effectief systeem van waarschuwing. Als zij bericht krijgen, dat er militairen of politie in een bepaald deel van de woestijn op patrouille zijn, dan wijken zij eenvoudig af naar één van hun andere paden.

De kameelcaravanen hebben een aantal interessante eigenschappen.

De smokkelaars vervoeren nooit uitsluitend de narcotische contrabanda. In de grote tassen van hun normale handelswaar, zoals bijvoorbeeld rijst. En in slechts enkele van die zakken zitten onderin de pakjes der kostbare lading.

Bij een algemene controle door steekproeven lopen de heren dus een veel geringere kans ontdekt te worden en de politieambtenaren der Sectie Narcotica hebben in de laatste jaren veel van de methoden der beoefenaars van dit nobele ambacht geleerd.

Zo vertellen de heren Nash en Genoussar ons van een aangehouden caravaan, waarbij een der Bedoeïenen in de naam van Allah de Almachtige zwoer, dat hij op zijn kamelen slechts rijst vervoerde. Om zijn bewering te bewijzen nam hij één van zijn zakken van de bult van zijn trouwe woestijnvriend en keerde de zak voor de verbaasde ogen van de politiecontroleurs om. Dat was het nu precies, wat de achterdocht opwekte. Een Bedoeïen verspilt niet zomaar een kostbare lading rijst in het woestijnzand. En toen begon de controle pas goed en weldra haalden de politiebeambten enige stapels van de gezochte zakjes van ongeveer 300 gram hasjisj tevoorschijn uit de andere zakken met rijst.

Een volgend kenmerk van deze caravanen is, dat zij zijn samengesteld uit een aantal „gewone" kamelen en uit een aantal „race-kamelen".

De laatste zijn speciaal getrainde jonge dieren, die een snelheid van enige tientallen kilometers per uur kunnen behalen en niet altijd door bijvoorbeeld een jeep, die in de woestijn nooit zijn maximum-snelheid bereiken kan, te achterhalen zijn.

Wanneer de leiders van een caravaan berichten of signalen krijgen, dat er op hun route onraad is, sturen zij hun race-kamelen met een enkele begeleider snel vooruit. Die dieren zijn dan natuurlijk met de contrabanda geladen. De rest van de caravaan gaat gewoon verder in de statige rust van de kamelentred en wanneer zij een politie-patrouille ontmoeten zijn de woestijnreizigers vriendelijk en voorkomend genoeg. Zij laten gracieus alle controlemaatregelen toe en er wordt niets gevonden. De begeleiders der race-kamelen weten precies tot hoever zij rijden moeten om geen controleurs meer te hoeven vrezen.

Dan stoppen zij, laten hun dieren uitrusten en wachten enige uren tot hun hoofdgroep zich weer bij hen gevoegd heeft.

De tweede route loopt van Syrië via Jordanië naar Saoedië-Arabië en vandaar met kleine scheepjes door de omstreden Tiran-straten naar Sjarm-el-Sjeich aan de Sinaï-kust om dan via het Sinaï-schiereiland naar Egypte vervoerd te worden.

Na de Sinaï-kampagne, waarbij Sjarm-el-Sjeich door Israël eerst en door de UNEF (United Nations Emergency Force) vervolgens bezet werd, is het gebruik van deze route wat bemoeilijkt.

De derde route gaat over zee. Van de havenplaats Tyre in Libanon brengen speciaal ingerichte scheepjes hun kostbare lading naar Gaza. En vandaar gaat het eenvoudig over land naar Egypte. Hoe belangrijk het centrum Gaza is, bleek de Israëlische autoriteiten o.a. na de Sinaï-campagne, toen Israël van 29 oktober 1956 tot 7 maart 1957 het bestuur over de Gaza-strook vormde. In het politie-station van de stad Gaza werden door de Israëlische autoriteiten honderden kilogrammen opium en hasjisj aangetroffen.

Deze zeeroute behoort tot de belangrijkste wegen van de grootse organisatie. Het op bijgaande foto afgebeelde zakje met het portret van Nasser werd door een motorboot van de Israëlische politie in beslag genomen op zee vóór de kust van Gaza, aan boord van een vriendelijk uitziend scheepje, welks bemanning ogenschijnlijk onschuldige vissers waren.

Bij de strijd tegen de opium- en hasjisj-smokkel is het uitwisselen van berichten via het hoofdbureau van Interpol te Parijs van het grootste belang. Israël is aangesloten bij de Internationale Opiumkonventie, welke laatstelijk in het jaar 1949 is uitgebreid en opnieuw bekrachtigd door de deelnemende staten. Deze conventie staat onder het patronaat van de UNESCO en het hoofdbureau van Interpol te Parijs vormt als het ware het uitvoerende orgaan.

Niet alleen doordat Israël zijn eigen territoir en bevolking gaa... wil vrijhouden van de verderfelijke narcotica, ook uit hoofde van verplichtingen op zich genomen als lid van de Internatonale Opiumkonventie probeert het de internationale smokkel krachtig tegen te gaan. Hoewel cijfers van de Verenigde Naties aantonen, dat Israël één der meest suksesvolle bestrijders ter wereld is wordt de doeltreffendheid ernstig belemmerd door de politieke verwikkelingen in dit deel der wereld.

Zo zijn bijvoorbeeld Jordanië en Egypte ook lid van de Internationale Opiumkonventie. Tengevolge echter van genoemde politieke verwikkelingen ontbreekt er rechtstreeks kontakt tussen Jordanië en Israël en tussen Egypte en Israël. Wanneer de Jordaanse autoriteiten bijvoorbeeld aanwijzingen hebben, dat er uit Hebron een smokkelkaravaan ... dan stellen zij hun Israëlische collega's daarvan niet onmiddellijk op de hoogte. Het beste, dat zij doen ... een bericht doorgeven aan Interpol, Parijs. In de meeste gevallen bereiken deze mededelingen dan Israël eerst als de smokkelaars in kwestie al lang het Israëlische territoir doorkruist hebben en uit de „aktieradius" van de Israëlische specialisten zijn verdwenen. Dat behoort tot de onplezierige bijverschijnselen van een onplezierige politieke constellatie.

De onschuldig uitziende plant met het ernstige gif. Bloei van de hasjisj (Cannabis sativa of Indische hennep).

NASSER ALS HANDELSMERK. Een zakje met 330 gram hasjisj, in beslag genomen op een onschuldig uitziend scheepje vóór de kust van Gaza. Links van het portret staat in het Arabisch: de commandant Gamal Abdoel Nasser. En rechts: in naam van Allah en zijn Profeet. Tezamen vormt dit het handelsmerk van de smokkelwaar.

Mgr. HUURDEMAN overleden

Utrecht. — Hedennacht is op de leeftijd van 80 jaar in het Antoniusziekenhuis in Utrecht overleden Monseigneur E. Huurdeman, vicaris generaal van de aartsbisschop van Utrecht.

EILANDGEBIED CURACAO

Middelenstaat t.m. JULI 1958

Middel	Begroot bedrag per jaar	7/12 van de raming	Werkelijke ontvangst
Erfpachtsrecht	175.000.—	102.083.—	118.745.34
Huur domeingrond en -water	120.500,—	70.292.—	58.872.34
Huur van overige woningen	115.000.—	67.083.—	52.231,40
Ontvangsten abattoir, koel- en vrieshuis	159.400,—	92.983,—	98.419.78
Loodsgelden	1.710.000,—	997.500.—	866.423,—
Liggelden	15.000.—	8.750.—	18.175,43
Landingsgelden	180.000,—	105.000.—	114.722.85
Parkeergelden	3.500,—	2.042,—	2.374.80
Abonnementsgelden Telefoondienst	1.028.300.—	599.842,—	580.557,05
Schoolgelden geïnd door bijzondere scholen	550.000,—	320.833.—	311.042,99
Schoolgelden en vergoeding voor het gebruik van leermiddelen	290.500,—	169.458.—	244.125,01
Inkomstenbelasting	8.100.000,—	4.725.000,—	4.194.797.91
Winstbelasting	13.600.000.—	7.933.333.—	5.364.381.85
Grondbelasting	2.750.000,—	1.604.167.—	1.103.215.58
Gebruiksbelasting	500.000,—	291.667.—	345.322,44
Motorrijtuig- en motorbootbelasting	700.000,—	408.333.—	704.082.50
Vergunningsrecht ingevolge de vergunningsverordening 1949	140.000,—	81.667.—	103.492.30
Uitkering van het Land ingevolge art. 88 van de Eilandenregeling N.A.	5.748.632.—	3.353.369.—	—,—
Alle overige ontvangsten	850.555,—	496.157,—	530.387,19
Beschikking over batige saldi van vorige jaren	500.000,—	291.667.—	—,—
Administratieve posten	45.000,—	26.250,—	—,—
Totaal Gewone Dienst	37.281.387,—	21.747.476,—	14.811.369,76

Heer Bommel gaat het overdoen

3302. Toen Tom Poes Bommelstein binnensnelde, trof hij Heer Bommel in een neerslachtige houding bij het haardvuur aan, starend naar het zwart geworden kalenderblad van 8 Juli.

„Heer Ollie!" riep Tom Poes, ‚U bent vannacht weer met die kalender bezig geweest!"

„Hoe weet je dat, jonge vriend?" vroeg Heer Bommel, verrast opkijkend.

„Ik werd vanochtend bij de commissaris geroepen," verklaarde Tom Poes", de markies was daar en die vertelde, dat U in de nacht van 8 Juli bij hem had aangebeld, om hem te waarschuwen, dat er bij hem gestolen zou worden".

„Dat is juist", sprak Heer Bommel", maar ik begrijp je opwinding niet. Ik heb getracht, een misdrijf ongedaan te maken. Dat mij dit niet gelukt is, is niet mijn schuld, doch die van de markies. Hij wilde een Heer niet op zijn woord geloven".

„Niets kan ongedaan gemaakt worden", wierp Tom Poes tegen, „dat heeft de grijsaard steeds gezegd. U hebt u te veel met het verleden bemoeit en nu bemoeit het verleden zich met U".

„Hoe bedoel je?" vroeg Heer Bommel, „druk je wat duidelijker uit". ....

‚U moet bij de commissaris komen", antwoordde Tom Poes. „Het heeft natuurlijk argwaan gewekt, dat U dingen van die diefstal afwist, die U op 8 Juli onmogelijk kón weten".

„Ach wat......... argwaan", riep Heer Bommel toornig uit", het zal iedereen duidelijk zijn, dat een Heer, voor wie geld geenrol speelt, nooit bij een platte diefstal betrokken kan zijn. Ik zal......"

Hij werd onderbroken door een rumoer bij de voordeur en het volgende ogenblik stormde iemand opgewonden het vertrek binnen. Het was de fruitkoopman, wiens stalletje destijds door Heer Bommel was aangereden.

„U moet mij helpen!" riep hij ontredderd, „U hebt van mijn een dief gemaakt!"

IN ONZEKERE „VRIJHEID"

De Hongaarse letterkunde leeft nog voort

Ook niet-communistische schrijvers mogen weer spreken

Is ballingschap verkieslijker?

(Van een correspondent in Nederland)

In de kleine aula van de Utrechtse Universiteit hebben meer dan 100 Hongaarse studenten met grote aandacht geluisterd naar de causerie van de bekende schrijver László Cs. Szabó over de „Hongaarse letterkunde in de laatste halve eeuw". Zoals de voorzitter van de „Mikes Keleman Kör" de Nijmeegse student in de sociologie, de heer Sándor Németh in zijn begroetingswoord memoreerde, is het geen toeval, dat de studenten uit alle windrichtingen naar Utrecht zijn gekomen. Aan de oude universiteit hebben reeds eeuwen geleden en sindsdien onophoudelijk Hongaarse studenten het weten vergaard, dat zij later in hun geboorteland aan anderen hebben overgedragen.

Geïnteresseerd en weetgierig luisterden de aanwezigen naar de woorden van hun beroemde landgenoot. Uit hun vragen bleek, dat zij de zaak van de schrijvers en van de Hongaarse letterkunde als een van de belangrijkste problemen beschouwen, maar dat zij voorheen in Hongarije niet in staat waren geweest een goed beeld van de problematiek te vormen. Daarom werden de toelichtingen van László Cs. Szabó met grote voldoening ontvangen, omdat hierdoor enkele onduidelijkheden nu opeens begrijpelijk werden.

Men heeft in Hongarije de schrijvers steeds ernstig genomen. De minister-president Stefan graaf Tisza (vermoord eind oktober 1918) heeft nog met schrijvers geduelleerd en hen in artikelen geantwoord. De schrijvers hebben geen feitelijke macht gehad in de maatschappij, maar men heeft toch alles van hen verwacht.

In 1953 hebben de communisten moeten erkennen, dat zij niet buiten de schrijvers kunnen, dat zij hen, die al lange tijd tot zwijgen waren gebracht, weer zullen moeten accepteren. De Stalinistische schrijvers, die opdracht hadden het volk te beïnvloeden, moesten hun mislukking toegeven, niemand wil het communisme, niemand wilde met hen een woord wisselen. Toen heeft men de Hongaarse schrijvers weer toegestaan te schrijven. Welke rol zij bij het ontstaan van de oktoberrevolutie in 1956 hebben gespeeld, is algemeen bekend...... In de letterkundige tijdschriften „Kortárs", „Elet és irodalom" verschijnen nu weer bijdragen van schrijvers, die lange jaren niet mochten schrijven. Maar het gevaar is niet denkbeeldig, dat er in de Hongaarse literatuur een soort „Biedermaier" zal ontstaan. De schrijvers zullen over de feiten niet spreken, omdat zij er niet over kunnen spreken. Want de vrijheid van schrijven is uiterst betrekkelijk, voortdurend moet men er op bedacht zijn, dat wie vandaag rustig iets gepubliceerd heeft, morgenochtend tot zwijgen wordt veroordeeld. Wat men tegenwoordig uitgeeft smaakt naar vijfentwintig jaar geleden...... Men zou kunnen zeggen, dat de geestelijke dienstregeling van Hongarije een kwart eeuw achter is. Maar de letterkunde smeult nog, daar moet men blij om zijn. Een goed schrijver kan echter slechts dan iets groots scheppen, wanneer hij de pure waarheid spreken kan, ook al wordt hij ervoor gestenigd.

Om de verwarring in de literaire wereld in Hongarije aan te tonen, haalde spreker het voorbeeld aan van de grootste esteet van het land, de marxistische schrijver György Lukács, die een lezing hield over de niet-communist Gábor Halász, die hij een groot schrijver noemde. De communisten verweten dit Lukács hevig, de niet-communistische schrijvers namen het hem eveneens kwalijk: waarom moest juist hij, Lukács, over Halász spreken?

Waarom zegt een schrijver zijn land vaarwel? vroeg een der studenten. In theorie zou hij inderdaad moeten blijven. Maar als men hem het schrijven belet? Men heeft mij verboden een voorwoord te schrijven voor een bloemlezing van Deszö Kosztolányi. Daarom bij ik gegaan. Dat was voor mij voldoende reden om te emigreren.

László Cs. Szabó is 11 november 1905 te Csekefalva in Transsylvanië geboren. Zijn naam luidt dus volledig: László Szabó van Csekefalva. Hij studeerde economie in Parijs en in Budapest en zijn eerste boek, een economische studie van de „New Deal van F. D. Roosevelt", werd in 1935 gepubliceerd. „Ik ben eigenlijk pas in ballingschap beginnen te schrijven," vertelt Szabó mij. „Eerst in Rome, dan in Florence. In beide steden heb ik veel honger geleden. Het was moeilijk, erg moeilijk. In het Heilige jaar, in 1950 heb ik het iets beter gekregen. Ik werd als gids aangesteld en zo heb ik mijn brood verdiend.

Het was mij bekend, dat László Cs. Szabó de Duitsers niet had willen dienen, evenals hij later de communisten niet van dienst wilde zijn. Hij is van 1935 tot 1944 directeur geweest van de Hongaarse radio. Zijn vrouw, die hij in 1940 trouwde, was de bekende vrouwenstem van de Hongaarse radio, de populaire omroepster onder de naam: Gecsö Sándorné.

Hoe is het eigenlijk gegaan, vroeg ik. „De Duitsers trokken in de nacht van de 19e maart 1944 Hongarije binnen. Op die dag ging ik als gewoonlijk naar mijn bureau. Daar aangekomen zag ik Duitse soldaten. Ik nam mijn hoed en ging weg. Mijn vrouw deed dit geheel onafhankelijk van mij. Men heeft mij dan met alle macht willen bewegen, alsnog op mijn post te blijven, maar ik weigerde en ging naar het platteland. Toen in 1945 de Russen kwamen, heeft men mij dezelfde functie opnieuw aangeboden. Ik accepteerde die echter niet, want ik dacht toen al, dat toch alles communistisch zou worden... In de herfst van 1945 werd ik benoemd tot hoogleraar aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Budapest, om college te geven in cultuurgeschiedenis. In mijn lezingen heb ik prof. Huizinga als voorbeeld voor ogen gehad en was en ben ik nog steeds een trouwe lezer en aanhanger van prof. Geijl, die ook in Engeland een grote naam heeft. Bij mijn promotie heb ik veel hulp gehad van Pirenne.

Op Tweede Kerstdag 1948 werd kardinaal Mindszenty gearresteerd, op dezelfde dag heb ik Hongarije verlaten. Mijn vrouw volgde mij in 1949. **Na de moeilijke jaren in Italië heb ik in 1951 tegelijk drie uitnodigingen ontvangen. Van de Voice of America, Free Europe en de B.B.C. De laatste heb ik aanvaard en sinds zeven jaar ben ik in Londen woonachtig en werkzaam. Naast het routinewerk bij de B.B.C. heb ik een wekelijkse rubriek elke zondag,** waarbij mij 13-14 minuten ter beschikking staan. In deze rubriek zend ik korte essays naar Hongarije uit."

Wat betekent het schrijver in ballingschap te zijn? „Het betekent zich tegen het onmogelijke verzetten. Wanneer een schrijver van een klein volk emigreert, dan is het bijzonder moeilijk zijn boeken te distribueren, want de emigranten, die zijn taal lezen, leven in vijf werelddelen verstrooid. De geëmigreerde schrijver heeft een andere broodwinning, andere inkomsten nodig. Hij moet afstand doen van vele dingen, die hij gaarne zou willen. Hij komt vrijwel niet aan het schrijven van een roman toe, want hiervoor ontbreekt hem de tijd. Het blijft meestal bij essays en novellen"

Van Lászlo Cs. Szabó zijn in de emigratie verschenen: „Anthologie van de moderne Hongaarse dichtkunst", „Verzameling van korte verhalen", „Winterreise". Een dichtbundel verschijnt in het komende najaar.

„Maar weet je, het grootste probleem van de geëmigreerde schrijver is: hoe kan hij de jonge Hongaarse schrijvers helpen, wier loopbaan eigenlijk in de emigratie begint. Ons geeft het verleden nog een zekere achtergrond, ik zou kunnen zeggen de herinnering aan een gelukkig huwelijk met de lezers. Wij zijn bezorgd voor de jonge schrijvers die rekening moeten houden met het stiefmoederlijk lot van de geëmigreerde schrijver. Wij willen hen beschermen om zelf niet te vertwijfelen."

MUTATIES in dienst van het land

Benoemingen: De heer D. F. Martina, tot technisch ambtenaar 2e klasse in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld bij het Departement Sociale en Economische Zaken, alhier; de heer J. S. Corsen, tot klerk a in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld ter Griffie der Staten van de Nederlandse Antillen; de heer J. C. Paap, tot hoofdcommies in tijdelijke dienst en ter beschikking gesteld van de Raad van Advies; de heer E. A. Jansen, tot assistent 1e klasse in tijdelijke dienst in de Algemene Verkeersleiding, alhier; de heren S. J. Wouters en P. Irausquin, voor een proeftijd van zes maanden tot hulpkommies der belastingen in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld te Oranjestad, Aruba; de heer P. Metz, tot assistent-accountant in tijdelijke dienst, alhier, met ingang van 1 oktober 1958; mej. J. E. Faneyter, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld ter Inspectie der Belastingen, alhier; de heren F. R. Frai, J. L. Cijntje, E. Juliana, H. C. Lippelt, J. J. Josephina, R. A. Tweeboom, H. W. A. Held en H. M. Liseur, allen gevangenbewaarders en werkzaam bij de Strafgevangenis en het Huis van Bewaring, alhier, tot buitengewoon agent van politie voor het eilandgebied Curaçao; mevr. A. A. Prichard—Tadema, tot laborante bij het Laboratorium van de Inspectie van de Volksgezondheid, alhier; de heer L. E. van Putten, tot beambte in tijdelijke dienst bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier; de heer G. H. Raven, tot adjunct-commies in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld ter Administratie van Financiën, alhier; de heer M. A. Lampe, tot bode in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld bij de Scheepvaart-inspectie, alhier; de heer A. Arends, voor een proeftijd van zes maanden tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld bij de Dienst van Kadaster op Aruba.

Bevorderingen: De heer J. van Marion, inspecteur van politie in tijdelijke dienst op Aruba, tot **hoofdinspecteur** van politie in tijdelijke dienst; de heer C. J. Oliano, teletypist 2e klasse bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier, tot teletypist 1e klasse.

Eervol ontslag aan: de heer A. M. Locadia, gevangenisopzichter, alhier, met ingang van 16 augustus 1958; de heer H. B. de Windt, loods, alhier, ter beschikking van het eilandgebied Curaçao, in verband met zijn overgang in dienst van voornoemd eilandgebied, op zijn verzoek; mej. I. S. H. Nahar, klerk b in tijdelijke dienst ter Administratie van Financiën, alhier, op haar verzoek, met ingang van 22 september 1958; de heer D. Kooyman, onderhavenmeester, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao, in verband met zijn overgang in dienst van voornoemd eilandgebied, op zijn verzoek; de heer A. F. Sillé, klerk b in tijdelijke dienst ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao, in verband met zijn overgang in dienst van voornoemd eilandgebied, op zijn verzoek; de heer J. W. Th. Schotborgh, onderwijzer 2e klasse, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao, op zijn verzoek, met ingang van 1 december 1958, onder dankbetuiging voor de vele goede diensten aan het onderwijs bewezen; mej. M. M. Tweeboom, schrijver a in tijdelijke dienst ter Inspectie der Belastingen, alhier, met ingang van 10 september, in verband met haar huwelijk; mej. E. C. Bommel, klerk 1e klasse ten kantore van de Staf van de Hoofdcommissaris van Politie, alhier, op haar verzoek, met ingang van 22 oktober 1958.

Nederlanders bouwen een bungalow-dorp op Mallorca

(Van een medewerker in Nederland)

.... Maar hoe haal je het in 's hemelsnaam in je hoofd om de vloeren van hout te maken. Dat is hier immers veel te duur. We zullen de vloeren dus moeten uitvoeren in marmer........." Ach ja, bij enig nadenken lag het ook voor de hand. De heer Van Blokland zag het nu wel in. Maar hij zat hier in Holland, waar marmer nu niet tot de meest geëigende bouwmaterialen behoort. Op Mallorca lag de situatie uiteraard geheel anders. En vandaar dat briefje, dat zijn baas, architect Rudolph Pril, hem per omgaande zond van het zonnige eiland in de Middellandse Zee. Architect Pril is, samen met professor H. Th. Wijdeveld, de ontwerper van een uiterst gerieflijk en in deze vorm uniek bungalowdorp, dat zal verrijzen op een rustige plek aan de oostkust van Mallorca. De huisjes worden cirkelvormig gegroepeerd totdat er een elftal kringen zal zijn gevormd, elk bestaande uit 56 bungalows van verschillende grootte. Het bouwplan omvat voorts een kerk, een reusachtig hotel, een winkelcentrum en accommodaties voor het dagelijks leven. Een luxe leven met alle comfort en gerief dat zich denken laat, het strand en de zee in de nabijheid, een heerlijk klimaat en een ideaal woongenot.

Omdat het terrein zo gunstig was, voorziet het bouwplan ook in een groot hotel op een punt vlak aan de kust.

Architect Rudolph Pril heeft aangeboden de kerk gratis te bouwen.

Dit Nederlandse initiatief ontsproot **aan het brein** van de heren Pril en Wijdeveld **omstreeks** 1954, toen beiden nog **werkten** voor een Hilversumse bouwonderneming. Zij zetten een soort modeldorp op papier voor bewoners die op hun gemak gesteld zijn en daarvoor ook wensen te betalen. Maar nu was de vraag, waar in Nederland dit idee gestalte zou kunnen krijgen. Dat bleek onmogelijk. Als er al ergens ruimte beschikbaar was, dan stuitten de plannen weer af op allerhande bouwvoorschriften en andere bepalingen. Dus maar het buitenland geprobeerd. Het werd Mallorca. Misschien omdat dit Baleareneiland bijzonder in trek was bij toeristen, ook Nederlandse. Er heerste zelfs in zekere kringen de gewoonte om 's zomers de vakantie op Mallorca door te brengen en zich in het koude jaargetijde aan de genoegens van de wintersport over te geven, dit alles tot

Elf kringen van 56 bungalows

meerdere eer en glorie van eigen reputatie. Hoe dan ook, de twee architecten streken op Mallorca neer en namen de situatie in ogenschouw. Zij vonden er al gauw een willig oor bij de Spaanse autoriteiten toen zij hun plan ontvouwden. Zij vielen hen niet lastig met reglementen en belemmerende voorschriften maar lieten hen rustig hun gang gaan. Het plaatsje Cala Murada, helemaal aan de oostkust van het eiland, leek de Nederlandse architecten een ideaal oord toe voor het creëren van het bungalowdorp. Daar strekt zich een groot rotsachtig plateau uit, dat met niet veel moeite tot een geschikt bouwterrein zou zijn om te vormen. Even verder zullen de bewoners van het nieuwe dorp de transparante Middellandse Zee aantreffen, het azuur van de hemel weerspiegelend en van het plateau gescheiden door prachtige repen zandstrand. Weliswaar ontbrak verder ook maar de geringste voorziening, maar deze omstandigheid zette de heren er alleen maar toe aan hun bouwplan nog wat aan te vullen met een wegennet, een waterleiding en zo meer.

Om de woningen aan het Mallorcaanse klimaat aan te passen en ook overigens aan de aldaar verkrijgbare grondstoffen werd contact opgenomen met de Spaanse architect Izquerdo en met een bouwbedrijf in de hoofdstad Palma. De eerste zorg was om het terrein in Cala Murada in eigendom te verwerven. Aan buitenlanders mocht de grond niet verkocht worden, en dus was de oplossing een maatschappij, waarin wat Spanjaarden en de Nederlandse architecten zitting hadden.

Toen dit juridische kluifje was verorberd kon, onder het welwillend oog van het Spaanse (militaire) eilandbestuur, worden begonnen met de indeling van het bungalowdorp. Voorop stond, dat de nederzetting een permanent karakter zou krijgen en dus alle aandacht besteed diende te worden aan een deugdelijke afwerking van de woningen. De heren Wijdeveld en Pril ontwierpen, misschien gegrepen door de kwadratuur van de cirkel en eigenlijk volgens een historisch procédé, de woningcomplexen in telkens een kring van 56 bungalows, terwijl zij hier en daar, maar ook volgens een weloverwogen plan, nog wat losse woningen strooiden. De goedkoopste woningen zijn het dichtst bij het middelpunt gelegen, omdat daar ook de minste grond beschikbaar is, de buitenste ring bevat de duurste huisjes. Voorlopig heeft architect Pril negen cirkels getrokken, die hij onderling verbond met een vernuftig wegenstelsel zonder kruisingen.

Eenmaal bezig tekende hij, geïnspireerd door het ongerepte, soms nog vrij woeste landschap, nog veel meer. Een dorpsgemeenschap, ook al draagt die dan een luxe cachet, heeft behoefte aan scholen, een gelegenheid om de dagelijkse inkopen te doen, een kerk. Het kwam allemaal op papier te staan. Er kwam nog meer. Eén vooruitstekend punt aan de zuidoostkust van Mallorca leek de Nederlandse plannenmaker een ideale vestigingsplaats voor een hotel. Voorts reserveerde hij terreinen voor een tennispark, een golflinks, een café-restaurant en een strandbad. Voor de watervoorziening ontwierp hij twee bronnen, waarvan er inmiddels al één gereed is en die 50.000 liter water p. uur geeft. De Spaanse autoriteiten besloten om in de buurt een nieuwe electrische centrale te bouwen, waarvan het net naar Cala Murada over een afstand van enkele tientallen kilometers is aangelegd. Tenslotte zal ook een haven worden gegraven voor het ontvangen van jachten en plezierboten.

Het klinkt allemaal als een droom, maar de schepper van dit paradijs, een oord voor welgestelden, lijdt allerminst aan hallucinaties. Architect Pril is integendeel een keiharde zakenman, die zijn gehele kapitaal in zijn onderneming gestoken heeft, maar ook de steun nodig had van een geïnteresseerde geldschieter in Nederland. Evenwel toont hij anderzijds weer zoveel gulhartigheid, dat hij de katholieke kerk, die in het bouwplan is opgenomen, aan de bisschop van Mallorca cadeau zal doen. Hij beloofde dit de prelaat, dr. Jesus Enciso Viana, toen deze de vorige maand het terrein, waarop het Bungalowpark in uitvoering is, inzegende. Het zoontje van de architect had daarna tot taak een lint door te knippen en Cala Murada officieel open te stellen. Op dat ogenblik was aan de indeling van vier cirkels begonnen, waarvan er één vrijwel klaar was. Ook met de bouw van een vijftal modelbungalows was een aanvang gemaakt. Zij zullen de volgende maand voor bezichtiging open staan. Ook het wegennet was voor een deel voltooid.

Cala Murada wordt een dorp van ongeveer 700 woningen. In grootte variëren zij van een tot vijf slaapkamers, terwijl rondom de natuurlijke beplanting zoveel mogelijk gehandhaafd zal worden. Hoewel het initiatief en de architectuur van geheel Nederlandse origine zijn, zal Cala Murada in geen geval een stukje Holland op Mallorca vertegenwoordigen voor wat de bewoners betreft. Men zal er namelijk een internationaal gezelschap aantreffen, waarvan de Duitsers op het ogenblik, op papier althans, nog in de meerderheid zijn. Er zijn van die kant al honderdvijftig aanvragen binnengekomen. Ook de Verenigde Staten demonstreren een toenemende belangstelling voor het Nederlandse project, terwijl ons land zelf in zijn interesse wat achteraan komt. Men wil hier liever eerst eens afwachten, wat misschien verstandig is, want de schone plannen zijn nog voor het overgrote deel plannen. Anderzijds, wie zich als gegadigde laat inschrijven en daartoe 10 pct van de kostprijs betaalt, heeft een redelijke zekerheid over een jaar of twee bewoner te zijn van Cala Murada in een unieke entourage met modern comfort en de rust van de natuur om zich heen. De rest van het bedrag betaalt hij in twee gedeelten, bij het begin van de bouw en bij de oplevering. De bungalows kunnen alleen maar gekocht worden, niet gehuurd. Ze zijn, naar Nederlandse maatstaven beoordeeld, niet buitensporig duur: van ongeveer f 17.000 tot f 35.000, grondprijs inbegrepen. Men kan er vrij zeker van zijn, dat zijn buurman van nationaliteit verschilt, dit om samenklitting te voorkomen.

De uitvoering van de woningen tenslotte belooft de kenmerken van de Hollandse degelijkheid te vertonen. In ruime mate zal van ruwbehakte natuursteen gebruik worden gemaakt, waarmee zeer decoratieve effecten zijn te bereiken. En ook marmer behoort tot de bouwmaterialen, zoals de medewerker van architect Pril heeft ondervonden. Toekomstige bewoners van Cala Murada zullen echter één Nederlandse specialiteit missen: de wisselvalligheid van het weer en juist dit „gemis" moet, zou men zeggen, op de duur ook enkele landgenoten van de bouwheren er toe brengen op Mallorca een blijvend toevluchtsoord te zoeken.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

54—40 Op hetzelfde ogenblik klinkt er een hevig geschreeuw en rumoer uit het bos en ziet Eric de lange gestalte van Svein Langtand, gevolgd door zijn troepje, komen aandraven. Dit bezielt de Noorman met nieuwe moed en onder zijn leiding wijzigt zich het strijdbeeld volkomen. Niemand denkt er meer aan, te vluchten, integendeel, de gevechten worden met felheid voortgezet. „Houdt vol, mannen", roept Eric, die, vooraan in het gevecht, menig krijger van Ondur in de sneeuw doet vallen. In een verwoede strijd gelukt het hem en Svein, met Halfra en de begeleidende krijgers er tussen uit te glippen. Reeds is tussen de stammen van het woud de duisternis ingetreden en aldus begunstigd bewegen zij zich met hun moeilijke last omzichtig voorwaarts. „Probeer hem nu veilig naar de grot te krijgen", zegt Eric tot Svein. „Ik ga terug en zal trachten de rest van onze mannen bij elkaar te houden, om met hen de vrouwen en kinderen eveneens in veiligheid te brengen."

Een nieuwe visie op Alva?

Biografie vol hiaten

(Van een letterkundige medewerker)

In de bekende „Van Gorcum's Historische Bibliotheek" heeft mr. W. C. Mees een boekje laten verschijnen over Alva.

De auteur is er toe gekomen om de ijzeren hertog aan een nader onderzoek te onderwerpen, omdat hij te New York in een museum zich plotseling oog in oog met hem bevond! Hij zag daar nl. een zeldzaam-prachtige zilveren buste van de grote Spanjaard, vervaardigd door de beeldhouwer Jacques Jonghelinck. Dientengevolge rees de gedachte bij hem op, dat de opdrachtgever ook nog wel in iets anders smaak moet hebben gehad dan in het klassieke „latenroken-van-brandstapels-door-het-ganseland". Daarom heeft hij enige auteurs uit de tijd van de tachtigjarige oorlog, zoals Bor en Hooft en wat verouderde zowel als nieuwere literatuur over Alva's bestuur in ons land doorgelezen.

Het zegt genoeg, wanneer wij hier mededelen, dat mr. Mees zelf geen Spaans kent en zijn voornaamste zegsman, de 19e-eeuwse romanschrijver-historicus Motley, tegen prof. Renier in bescherming neemt. Als een vondst van min of meer groot belang kondigt hij dan de biografie aan, welke in 1701 te 's Gravenhage verscheen onder de titel: „Het leven van Ferd. Alvarez de Toledo...... van de markies van Astorga", een tweedelig werk, dat voor een groot deel met petite histoire is gevuld. Hiernaast wordt nog wel genoemd de Spaanse vertaling van de tot op heden uitvoerigste levensbeschrijving door de Jezuïet Antonio Ossorio uit het geslacht Astorga, die in de 17e eeuw in het Latijn geschreven had. De laatste hertog van Berwick y Alba heeft in 1945 deze vertaling het licht doen zien; zij is hier echter niet benut. Mr. Mees doet trouwens ook geen poging om het verband tussen beide biografieën op te helderen.

Omdat de schrijver zijn vondst overschat, heeft hij een deel van zijn werkje gevuld met een uittreksel in 18e-eeuwse stijl uit genoemde Astorga. De bedoeling, die bij dit alles voorzit, is ongetwijfeld alle lof waard. De auteur wil een nieuw licht op Alva werpen en foute opvattingen uit de wereld helpen. Hij slaagt echter niet in zijn voornemen, want wie een boek over Alva wil schrijven dat enigszins verantwoord mag heten, zal vele jaren moeten studeren en een minstens redelijke kennis van het 16e-eeuwse Spaans en Italiaans dienen te bezitten. Aan het eind van het werk wordt uitvoerig de vraag besproken of Alva wel wreed was. Nu, schrijver oordeelt lang niet mals, ondanks het feit, dat hij in het begin van zijn boek zegt een lans te willen breken voor een geheel ander oordeel dan het van ouds overgeleverde. De illustraties van het prachtig-uitgevoerde boekje bevatten echter nog vrij wat terechtstellingen en versterken dus eerder de bestaande volksopinies over Alva dan dat zij die corrigeren.

Wat de schrijver meedeelt, ook over Filips II of Don Carlos b.v. is allemaal argeloos-naïef overgenomen uit sterk verouderde literatuur. De affaire Don Carlos had hij evenwichtig behandeld kunnen vinden door Seb. J. Arbó in zijn boek over Cervantes, dat in 1947 in Nederlandse vertaling is verschenen. Bovendien irriteren lelijke slordigheden bij het noemen van namen: Japickse en Japikse, Manon i.p.v. Maranon, e.d. Een boek over Alva's echtgenote (aan wie hier verder geen regel aandacht wordt besteed) van Morel-Fatio bestaat bij mijn weten niet (p. 46); wel een tijdschrift-artikel van hem dat aan haar gewijd is. Het bedoelde boek is in 1900 te Madrid gepubliceerd door de markies de Cerralbo.

Dit nieuwe boekje doet Alva dus beslist geen recht. Sensationeel nieuws over de ijzeren hertog wordt hier niet geboden, noch in zijn hoedanigheid van kunstliefhebber, noch in enig ander opzicht. Er zijn grote delen van Alva's leven niet behandeld, b.v. zijn verblijf in Duitsland, Milaan en Napels. Jammer van de eraan bestede tijd en inspanning.

N.a.v.: Mr. W. C. Mees, Alva. Assen 1957. Blz 128 en 12 afb. (Van Gorcum's Historische Bibliotheek Nr. 56).

De afleveriring van belastingvrije AUTO'S op SCHIPHOL

Schiphol. — Naar het ANP verneemt zal binnen enkele dagen een begin worden gemaakt met de onmiddellijke aflevering op de luchthaven schiphol van belastingvrije auto's voor in Europa aankomende KLM-passagiers, aangezien thans voor alle problemen op administratief en fiscaal gebied door het ministerie van financien een oplossing is gevonden.

De bedoeling is, dat zo spoedig mogelijk in een der garages op schiphol een toonzaal wordt ingericht, terwijl de mogelijkheid wordt overwogen om in het atoomgebouw, nog dat dit verbouwd zal worden, een afgesloten gedeelte beschikbaar te stellen om daar een keur van Europese wagens neer te zetten, waaruit de aanstaande koper dus een keus zal kunnen doen.

De KLM heeft voor haar buiten Europa woonachtige intercontinentale passagiers, die zich als zodanig zullen moeten legitimeren, een overeenkomst aangedaan met de firma ship side, waarvan de heer M.L.M. Souget directeur is en die in april van dit jaar reeds in Nederland vertoefde om een regeling met het ministerie van financien, de KLM en de luchthaven schiphol te treffen. Hoewel in beginsel toentertijd overeenstemming werd bereikt, kon het plan tot dusver nog niet worden uitgevoerd, omdat het ministerie van financien de diverse problemen nog moest bestuderen en voor een aantal speciale bepalingen in het leven diende te roepen.

Het is thans zeker, dat de toekomstige koper van een nieuwe wagen op schiphol binnen het kwartier kan wegrijden om zijn tocht door Europa te beginnen. Op de nieuwe wagen zal een G.N.-plaat (G.N. betekent geen Nederlanders) worden bevestigd, terwijl voorts het kentekenbewijs en het carnet voor elke wagen van tevoren in gereedheid wordt gebracht. Een vertegenwoordiger van de Knac zal assistentie op schiphol verlenen teneinde de buitenlandse toeristen gratis aan documenten te helpen.

Tot op heden was het zo, dat de passagiers de auto's enkele maanden van te voren moesten bestellen, wilde het mogelijk zijn aan alle verlangens op het gebied van merk, kleur en accessoires te voldoen. Thans kan elke wagen van Europese makelij op de Amsterdamse luchthaven kopen en er onmiddellijk mee wegrijden. Speciaal voor Amerikaanse toeristen heeft deze nieuwe faciliteit nog twee belangrijke voordelen. Door de auto op schiphol te kopen kan hij gebruik maken van de bedragen, welke hem tendienste staan om tot aan een van te voren vastgesteld maximum het in Europa gekochte produkt vrij van belasting in de Verenigde Staten in te voeren. Voorts bestaat voor hem de mogelijkheid op gemakkelijke wijze de auto via ship side na afloop van het Europese bezoek als gebruikte wagen naar Amerika te laten verzenden.

Campagne voor geboortebeperking in Comm. CHINA werd geen sukses

Hong Kong. — De Campagne voor geboortebeperking in communistisch China schijnt bij de plattelandsbevolking, bij wie de actie tegen alle traditie indruist, geen onverdeeld succes te zijn. De houding van de plattelandsbevolking is voor het blad „Koeang Min Jih Pao" aanleiding geweest om een grootscheepse propaganda-antie op het platteland te ontketenen om de mensen het beling van geboortebeperking bij te brengen.

Het blad suggereert dat er ondersteuning van deze campagne de volgende verklaringen aan de mensen op het platteland worden verschaft: „Wij moedigen geboortebeperking aan teneinde het socialisme op een betere manier op te bouwen door de werkkracht van de bouw vrij te maken voor de arbeid, het levenspeil der bevolking te verhogen, de voorspoed in het gezinsleven te brengen en de gezondheidstoestand te verbeteren".

(Chinese deskundigen hebben geschat, dat de bevolking van China in 1962 800 miljoen zielen zal tellen).

De „Skate" gaat niet naar Denemarken

Kopenhagen. — De Deense regering heeft de Amerikaanse atoomduikboot „Skate" verzocht af te zien van haar voorgenomen bezoek aan Kopenhagen. Volgens de Deense pers is dit verzoek gedaan uit overwegingen van veiligheid.

Cholera- en Pokkenepidemie in INDIA kostten 16.000 mensen het leven

New Delhi. — Een cholera- en pokken-epidemie heeft in de eerste zes maanden van dit jaar aan 16.000 mensen in Bihar en West-Bengalen het leven gekost, zo heeft de minister van Volksgezondheid van India in het parlement in Nieuw Delhi bekendgemaakt. De cholera-epidemie woedt ook in Nepal, waar volgens onofficiële ramingen alleen al in het Dal van Kathmando 300 mensen aan de ziekte zijn overleden.

De eerste Franse atoombom

Parijs. — Volgens de France-Soir (onafhankelijk) treft Frankrijk voorbereidingen om in september begin oktober zijn eerste atoombom tot ontploffing te brengen in het Algerijnse gedeelte van de Sahara.

—:—

Londen. — De vice-voorzitter van de interplanetaire vereniging, Gatland, heeft verklaard, na de ontploffing van de „Thor-Able", dat de Amerikaanse luchtmacht en het Amerikaanse leger elk nog over twee maanraketten beschikken.

Britse geleerden vroegen zich na de ontploffing bij Cape Canaveral af hoever de Russen nu zijn. **Men meent te weten, dat de Russen van plan zijn kleine tanks naar de maan over te brengen, die zich kunnen verplaatsen en gegevens naar de aarde kunnen seinen.**

Argentinië aanvaardt Russisch aanbod

Buenos Aires. Argentinie heeft het Russische aanbod aanvaard, volgens hetwelk Rusland olieinstallaties aan Argentinie zalleveren tot een waarde van 100 miljoen dollar.

Argentinie behoeft eerst na een langere periode te betalen en kan dit doen met Argentijnse produkten.

Op 31 augustus zal een Argentijnse missie naar Londen vertrekken **om de kwaliteit van het materiaal** te onderzoeken en onderhandelingen te openen over een handelsovereenkomst tussen beide landen.

De rechter en zijn beul

door FRIEDR. DÜRRENMATT

17

„Dit neem ik mee".

„Eens zal het mij gelukken een misdaad van je te bewijzen", zei Baerlach voor de tweede keer. „Nu is het de laatste gelegenheid".

„In deze map bevinden zich enige doorslaggevende bewijzen, die Schmied voor je in Lamboing heeft verzameld. Zonder deze map ben je verloren. Afschriften of fotokopieën heb je niet, ik ken je".

„Nee", gaf de oude toe, „iets dergelijks heb ik niet".

„Wil je die revolver niet gebruiken om het me lastig te maken?" vroeg de ander spottend.

„Je hebt de kogels eruit gehaald", antwoordde Baerlach onbeweeglijk.

„Inderdaad", zei de ander en klopte hem op de schouders. Hij liep langs de oude heen, opende de deur en sloot die achter zich. Door de buitendeur verdween hij. Baerlach zat nog steeds onbeweeglijk in zijn leunstoel met zijn gezicht tegen het koele staal van de dolk. Plotseling greep hij de revolver en keek ernaar. Hij was geladen. Hij sprong op, liep naar de hal en rukte met het wapen in de vuist de voordeur open.

De straat was leeg.

Toen kwam de pijn, een ongekende, woedende, stekende pijn. Zij wierp hem op de grond, deed hem ineenkrimpen, schudde hem en hulde hem in een koortsgloed. Als een dier kroop hij op handen en voeten rond op de grond, hij rolde over het tapijt en bleef ergens in de kamer tussen de stoelen liggen, overdekt met koud zweet. „Wat is de mens", steunde hij zacht, „wat is de mens?"

Hij krabbelde echter weer overeind. Na de aanval voelde hij zich beter. Voor het eerst sinds lang was hij vrij van pijn. Met kleine voorzichtige teugjes dronk hij wat lauwe wijn, verder gebruikte hij niets. Hij liet zijn gewone wandeling door de stad en over het „Bundesterrasse" niet achterwege, hoewel hij half sliep. Maar iedere stap in de zuivere lucht deed hem goed. Spoedig zat hij tegenover Lutz, die niets merkte. Lutz had het trouwens veel te druk met zijn slechte geweten om iets te merken. Hij had besloten Baerlach nog deze middag in te lichten over zijn afspraak met Von Schwendi en het gesprek niet tot de avond uit te stellen. Hij had een koude, zakelijke houding aangenomen, precies als de generaal op het schilderij van Traffelet en hij sprak tot de commissaris in forse telegramstijl. Tot zijn onuitsprekelijke verbazing had de ander er niets op tegen en was hij het overal mee eens. Hij was van mening, dat het veruit het beste was de beslissing van het departement af te wachten en het onderzoek voornamelijk te concentreren op het leven van Schmied. Lutz was zo verrast, dat hij zijn houding opgaf en gezellig en breedsprakig werd:

„Natuurlijk heb ik inlichtingen over Gastmann ingewonnen", zei hij, „en ik weet genoeg van hem om er zeker van te zijn, dat hij onmogelijk in aanmerking kan komen als de moordenaar van Schmied".

„Natuurlijk", zei Baerlach.

Lutz, die diezelfde middag uit Biel een paar inlichtingen had gekregen, speelde nu de zekere:

„Hij is geboren in Pockau in Saksen als zoon van een grossier in lederwaren. Op zijn dertiende jaar moet hij uitgeweken zijn naar Zuid-Amerika en later is hij als Argentijn een tijd lang gezant in China geweest. Hij liet zich naturaliseren tot Fransman en maakte lange reizen. Hij is drager van het kruis van het Legioen van Eer en is vooral bekend geworden door publikaties over biologische vraagstukken. Tekenend voor zijn karakter is het feit, dat hij een benoeming tot lid van de Franse Academie heeft afgewezen. Dat maakt wel indruk op mij".

„Een interessante karaktertrek", beaamde Baerlach.

„Over zijn twee bedienden worden nog inlichtingen ingewonnen. Zij zijn in het bezit van Franse paspoorten, maar schijnen afkomstig te zijn uit Emmental. Hij heeft met hen bij de begrafenis een onbehoorlijke grap uitgehaald".

„Dat schijnt Gastmanns manier van grappenmaken te zijn", zei de commissaris.

„Hij zal zich wel gevoelig tonen over de dood van zijn hond. Maar voor ons is de dood van Schmied erger. Wij staan in een volkomen vals licht. We mogen van geluk spreken, dat ik met Von Schwendi bevriend ben. Gastmann is een man van de wereld, die het volste vertrouwen geniet van de Zwitserse industriëlen".

„Dan zal het wel in orde zijn", meende Baerlach.

„Zijn persoonlijkheid staat boven iedere verdenking".

„Beslist", knikte de commissaris.

„Helaas kunnen we dat niet meer zeggen van Schmied", besloot Lutz en hij liet zich doorverbinden met het departement. Toen hij met de hoorn in de hand wachtte zei de commissaris, die zich had omgekeerd om weg te gaan: „Ik zou graag een week ziekteverlof hebben, meneer".

„Best", zei Lutz met de hand op de hoorn, want blijkbaar meldde zich iemand, „dan behoeft u maandag niet te komen".

In Baerlachs kamer op het hoofdbureau wachtte Tschanz, die opstond, toen de commissaris binnenkwam. Hij deed alsof hij rustig was, maar de commissaris merkte de zenuwachtigheid van de inspecteur wel op.

„Laten we naar Gastmann rijden", zei hij.

„Het is de hoogste tijd".

„Of naar zijn vriend, de schrijver", antwoordde de oude heer en hij trok zijn jas aan.

„Omwegen, niets dan omwegen", mopperde Tschanz, terwijl hij achter Baerlach de trap afging. De commissaris bleef in de deur staan:

„Daar staat de blauwe Mercedes van Schmied".

Tschanz zei, dat hij hem op afbetaling had gekocht. De auto moest toch ergens blijven. Zij stapten in. Toen ze over het stationsplein reden bromde Baerlach:

„Ga je alweer over Kerzers?"

(Wordt vervolgd)

Dit pakje is bedoeld voor na het skiën. De kleuren zijn wit, blauw en goud. De stola kompleteert het geheel.

Marinier Diepenbroek kreeg van Max een kadeautje, dat zijn (Amsterdamse) ouders hadden medegegeven.

Het optreden van MAX TAILLEUR

Aanwezigen genoten uitbundig van unieke kunst van Amsterdamse moppentapper

Oranjestad. — Door kleinere stoelen neer te zetten, slaagde het Kunstkringbestuur er in meer plaatsen te krijgen in de grote zaal van Bolivariana. Afdoend was de maatregel niet en nog moesten zeer velen worden teleurgesteld, die graag dit enige optreden van Max Tailleur op Aruba hadden meegemaakt.

De bevoorrechten die een plaats veroverden hebben uitbundig genoten van de unike kunst van de amsterdamse moppentapper. Max verstaat het door zijn volkomen rust en eenvoud de zaal vanaf de eerste seconde te boeien. **Men vergeet in een zaal te zijn en krijgt het gevoel Max thuis te ontvangen en daar ongedwongen te luisteren naar zijn knap vertelde moppen.**

Twee en een half uur lang, met twee korte onderbrekingen gaat het in hoog tempo door, zonder dat het ook maar een moment verveelt. Naast de uitbundige pret, heeft het optreden van Max ook iets weemoedigs, voor de kenners van Amsterdam. Men voelt dat de artist een sfeer schept, die daar aan het verdwijnen is. De vroeger zo bloeiende joodse gemeenschap van de nederlandse hoofdstad, drukte haar stempel op de stad. Ze gaf Amsterdam haar eigen, wijze humor. Onherroepelijk zal Max Tailleur een der laatsten zijn van de artistiek bebaafde amsterdamse joden. Daarom zat er naast de pret ook iets diep weemoedigs in dit optreden.

Door de goede zorgen van Henk Kemmink was het toneel zeer smaakvol aangekleed met op de vleugel, een blinkende doofpot. Padu Lampe zorgde voormuzikale omlijsting. Een feilloos werkende geluidsinstallatie werd geinstalleerd door Casa Electronica.

Het is jammer, dat Max Tailleur niet kon ingaan op het verzoek om hier nog enkele voorstellingen te geven. Gistermorgen reisde de artist door naar Maracaibo.

Uit politierapporten

Oranjestad. — Op de Ceintuurbaan vond een aanrijding plaats ter hoogte van het ambulance station tussen twee personenwagens. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld, de schade bedroeg ongeveer f. 250.—.

— L. H. Pourier, van de Trompstraat deed aangifte van vernieling van de antenne van zijn auto. De wandaad, werd gepleegd terwijl de wagen voor Lido stond geparkeerd.

— A. Binadad van Brazil kwam eenzelfde euvele dad melden. Hier vond de vernieling voor zijn woning plaats.

— Op Sabana Basora vond een autoongeval plaats. De botsing werd veroorzaakt door een bestuurder, die niet in het bezit van een rijbewijs bleek te zijn.. Een duur ritje werd het met een totale schade van ongeveer f. 500.—.

— De heer A. Raven meldde dat zijn kostbaar fototoestel uit zijn auto werd gestolen.

— De heer H. Groeneveld verloor tijdens een verhuizing zijn portemonaie, waarin zich f. 125.— bevond....

SCA verslaat CHESTERFIELD

Oranjestad. — In een vriendschappelijke, voetbalwedstrijd versloeg SCA het team van Chesterfield met 4-2.

Arubaanse Basketball - Selectie naar COLOMBIA

Oranjestad. — Van Frere Theodorus, secretaris van de Arubaanse Basketballbond vernemen wij dat voor de eerste maal een bondsteam naar het buitenland wordt gezonden.

Tot dusver waren er twee oorzaken dat men er niet eerder toe kon overgaan, en wel in de eerste plaats het spelpeil dat nog niet hoog genoeg was om naar het buitenland land te trekken en .... de financiele positie. Door een nauwgezet financieel beheer is men er nu echter, mede door steun van de ASU, in geslaagd de eerste moeilijkheid op te lossen en speler zelf hebben door aan de training deel te nemen nu een zondig spelpeil, dat men het durft te proberen.

Er riem onder het hart stak de wedstrijd welke het bondsteam verleden week speelde tegen het sterke Surinaamse CLD. Die wedstrijd werd weliswaar verloren, maar het tempo en het spel in het algemeen waren verbluffend goed.

Het bondsteam vertrekt nu op 29 augustus a.s. naar Colombia. **Aangewezen werden Willem d'Arnault, Joy Bergen, Carlos Brooks, Alberto Geerman, Donny Harms, Alexander Hoo, Oralando Joaquin, Boy Marchena, Ralph Pole, Charles Ponson, en Rudy Zandwijken.** De leiding is in handen van bestuursleden A. Zaandam, en I. Ponson.

SUPERFAIR WERD VOLLEDIG SUKSES

Oranjestad. — De Superfair, gehouden ten bate van het bouwfonds van de Fatimakerk, werd een groot succes. Toen gisteravond de poorten voor goed werden gesloten, was er in totaal ruim ƒ 35.000.— opgehaald. Dit weekend bezochten ruim 5000 mensen de kermis, waardoor het totaal 14000 werd.

De Z. E. Pater Kruidenberg, verzocht ons ook langs deze weg zijn hartelijke dank over te brengen aan allen die op een of andere manier meehielpen om van deze fair een zo groot succes te maken.

AVP hield grote propaganda - optocht

Oranjestad. — Gisteren werd door enkele politieke partijen gedemonstreerd. In de morgen was er een openbare bijeenkomst van de Una in het Rialto theater, dat geheel gevuld was.

In de middaguren hield de AVP een betoging door middel van een optocht. Het werd een bonte, lange stoet, waarin tientallen muziekgezelschappen voor een vrolijke noot zorgden. Het geheel maakte een prettige, beschaafde indruk en getuigde duidelijk van het feit dat deze politieke partij die vier jaar geleden een dieptepunt bereikte thans weer met de opmars bezig is.

Onderweg werd door politieke tegenstanders met zand gegooid en in Sint Nicolaas wierp iemand een steen, waardoor een der inzittenden van een auto aan het hoofd gewond werd en zich onder doktersbehandeling moest stellen.

Volgende week wordt de campagne besloten met een optocht van de PPA.

CURACAO
Uitzendingen van RADIO HOYER

Willemstad. — Hedenavond om zeven uur wordt door Radio Hoyer II in samenwerking met Radio Nederland Wereldomroep het programma „Met Stella op stap" uitgezonden.

Om half acht wordt door Radio Hoyer I een rechtstreekse uitzending vanuit Nederland verzorgd. Dit laatste programma is een speciaal felicitatie-program voor Stella Priest, die op 22 augustus haar verjaardag vierde.

Saboteur legde bom op olie-reservoir van Esso - Standard

Le Havre. — Een saboteur heeft in de afgelopen nacht een plastic bom gelegd op een oliereservoir van de raffinderij van de Esso-Standard te Notree Dam de Gravenchon, vlakbij Le Havre in Frankrijk. De man trachtte de bom tot ontploffing te brengen en is daarbij zelf verongelukt. Zijn geheel verkoolde lijk is vanmorgen gevonden.

Hoewel men er nog niet in geslaagd is de stoffelijke resten te identificeren, neemt men aan, dat het hier het lijk van een Noord-afrikaan betreft. Aan de raffinaderij zelf, in het bijzonder aan de tank, is geen schade van betekenis aangericht.

Wel heeft men vanmorgen nog twee andere bommen gevonden, die niet tot explosie zijn gekomen.

Aanslagen en sabotage-daden in Frankrijk

Parijs. — Nader wordt vernomen, dat er gisteravond sprake was van een reeks aanslagen en sabotage-daden, die sterk doen vermoeden aan een georganiseerde actie, uitgaande van het Algerijnse Nationale Bevrijdingsfront. Ook op de politie werden aanslagen gepleegd, met als gevolg dat vier agenten om het leven kwamen.

Talrijke sabotage-daden, in het bijzonder op tankboten, faalden. Niettemin gingen, zoals te Marseille, honderdduizenden liters petroleum door sabotage in vlammen op en vanmorgen was men nog druk bezig het vuur te bestrijden.

De politie heeft talrijke arrestaties verricht. Het alarm, dat na de eerste aanslag onmiddellijk in de omgeving van Parijs werd geslagen, heeft er vermoedelijk toe bijgedragen, dat algerijnse verzetdaden geen ernstiger afmetingen aannamen.

Politieversterking naar Nottingham gezonden

ERNSTIGE incidenten in Engelse arbeiderskringen

Londen. — Er zijn speciale politieversterkingen naar Nottingham, een industriestad in de Midlands, gezonden, waar zich zaterdag de ernstige incidenten sinds het einde van de oorlog in Engeland voordeden tusen Engelse arbeiders en hun kameraden uit overzee.

Tientallen personen werden gewond, van wie enkele ernstig tijdens een ware veldslag, die enkele honderden arbeiders van verschillend ras tegen elkaar leverden. **Het was een bloedige ontmoeting, waaraan messen, ijzeren staven en flessen te pas kwamen. Sinds gisteren** patrouilleren politieauto's en agenten te voet met politiehonden door de straten van Nottingham om een herhaling van de moeilijkheden te voorkomen. In Engelse arbeiderskringen zouden dreigementen zijn geuit om wraak te nemen op arbeiders uit Jamaica, Pakistan en Afrika.

Ook te Londen deden zich zaterdag in de volksbuurten ongeregeldheden voor met een raciaal karakter maar deze overtroffen in ernst de gebruikelijke vechtpartijen na een borrelpartij aan het einde van de week niet.

De Engelse pers maakt zich eenstemming ongerust over het verschijnsel van een rassenprobleem, waarvan de moeilijkheden kennelijk blijk geven. Elk jaar komen duizenden kleurlingen in de Engelse industriesteden aan waar de werkgelegenheid een nijpend tekort heeft veroorzaakt aan mensen voor het zwaarste en minst betaalde handenarbeid. Deze arbeiders worden geworven uit overzee, met name uit Jamaica, Nigeria, Pakistan en andere Engelse gebieden, die een overwegend gekleurde bevolking hebben. Deze mensen kunnen zich doorgaans moeilijk aanpassen aan het leven in Europa.

Op Ceylon, in de stad Colombo, hebben onder het wakend oog van de politie en militairen de z.g. „Vel"-feesten plaatsgevonden. De feesten werden gehouden om de overwinning op een vijandelijke stam — de Asuras — te vieren. De autoriteiten hadden voor deze gelegenheid de avondklok, die sinds de jongste relletjes op het eiland was ingesteld, tijdelijk opgeheven. Er deden zich geen incidenten voor. Foto: Een praalwagen trekt door de stad, terwijl een gewapende militair een oogje in het zeil houdt.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Kampioen DOS start met nederlaag in de eerste competitie-wedstrijd

VELOX maakte goed debuut

Indien men voor zijn prognoses van de wedstrijden van gisteren zou zijn afgegaan op de uitslagen van de vriendschappelijke en oefenwedtrijden van de laatste weken, dan zou men toch wel wat bedrogen zijn uitgekomen. Hoewel de start van de kompetitie 1958/'59 geen al te grote verrassingen heeft gebracht — kan men zo in het begin wel reeds van verrassingen spreken? — toch zijn er wel enkele uitslagen, die wat nader bekeken zouden kunnen worden.

Echter eerst moeten wij het verdienstelijk debuut van de „landskampioen Amateurs 1957", het Utrechtse **VELOX**, in de sektie „Betaald Voetbal" vermelden. De Utrechtenaren, nu de jongste semi-profclub, kreeg al direkt een tegenstander van formaat op bezoek. De Bossche club, Wilhelmina, heeft vorig seizoen bijna konstant achter kampioen Z.F.C. de tweede plaats bezet en deze geduchte tegenstander werd met 3—1 verslagen, bravo, VELOX, dat is een goed begin.

Erg benieuwd waren wij naar de uitslag Blauw Wit — P.S.V. De Philipsploeg startte gisteren met zijn „buitenlandse" voorhoede. In de wedstrijd tegen de Oostenrijkse kampioen, Wiener Sportklub, speelde de P.S.V.-aanval een bijzonder goede wedstrijd en de 5—4 zege is toch wel een resultaat van de bovenste plank te noemen. De Eindhovenaren dan startten gisteren met een normale 2—0 zege op Blauw Wit, dat ondankt de slechte positie op de ranglijst vorig seizoen, er toch maar **vijf van de zeventien thuiswedstrijden verloor,** een bewijs dus, dat de Stadion-bewoners moeilijk op eigen terrein te verslaan zijn.

Hulde aan Enschedé, dat een goed begin maakte door de Landskampioenen D.O.S. met 1—0 te verslaan. Dit is dus wel een heel andere uitslag dan die, welke verkregen werd uit de beide vriendschappelijke wedstrijden: namelijk resp. 6—1 en 1—5. In ieder geval heeft men daar in het Dieckmann-Stadion te Enschedé gedacht, dat een goed begin het halve werk is! **Feijenoords zege op NOAD is heel normaal te noemen.** Het medespelen van de grote aanwinst Pieters Graafland was nog helemaal niet zeker, daar de oud-Ajax-goalie zijn hand geblesseerd had in de vriendschappelijke wedstrijd tegen AGOVV. Wat zullen de NOAD-aanvallers hun best hebben gedaan om het hun oud-clublid Walhout zo lastig mogelijk te maken. Neen, de 3—1 zege is zeker geen verrassende uitslag te noemen en wij kunnen hieruit nog niets konkluderen. Feijenoord is een vreemde ploeg: tegen zwakkere tegenstanders soms slechte wedstrijden om dan vlak daarna het Stadion in een laaiend enthousiasme te brengen door hun spel tegen andere grootmeesters.

Voetbalminnend Den Haag kan tevreden zijn. Zowel A.D.O. als Scheveningen/Holland Sport verloren niet. A.D.O. had de zeer lastige uitwedstrijd tegen V.V.V. '03 te Venlo op het programma en al zal de grote Faas wel niet mee hebben gespeeld met V.V.V. '03 toch zijn dan nog de Limburgenaren bijzonder sterke tegenstanders. Rekening houdende met het feit, dat Timmermans, die vaak de grote motor in de Haagse aanval was, niet meer staat opgesteld kunnen wij het 1—1 gelijke spel voor het Haagse A.D.O. een verdienstelijk resultaat noemen. **Ook de start van de Haagse Benjamin Scheveningen/Holland Sport mag er zijn.** Op een zo goed als uitverkocht „Houtrust", dat ondanks het enorm slechte weer van zaterdag toch goed bespeelbaar was, hebben de Hagenaars hard, zeer hard gewerkt om de grote supporterschare niet teleur te stellen. De N.A.C.-aanval, geleid door de jeugdinternationaal Lazaroms en topskorer 1957 Canjels, kwam niet verder dan twee doelpunten en dat was niet voldoende voor de klub uit Breda voor de zege: het werd hier een 2—2 gelijkspel.

In zekere mate was het 2—2 gelijke spel van M.V.V. — Rapid J.C. wel een verrassing. Rapid heeft in de vriendschappelijke wedstrijd tegen Eindhoven zulk een fantastisch spelletje laten zien — het riep herinneringen op aan het kampioensjaar — dat wij wel wat meer hadden verwacht, dan het gelijke spel. Howel men niet uit het oog moet verliezen, dat winnen aan de Bossche Poort te Maastricht een bijzondere prestatie is.... Tilburg kan over Willem II tevreden zijn. Sparta kon hier geen zege behalen en na een zeer spannend duel eindigde deze wedstrijd zoals die begonnen was.

Ajax verloor de derby tegen D.W.S. (A) met 0—1, hetgeen ons, ondanks het feit, dat dit een derby is, die altijd een verrassend element in zich bevat, erg van de Ajaxieden tegenvalt. D.W.S. (A) heeft werkelijk niet zo'n geweldige indruk achtergelaten in de diverse oefenwedstrijden (o.a. een 3—5 nederlaag tegen G.V.A.V.). **Eervol was de nederlaag van Elinkwijk, dat met slechts 0—1 van Fortuna '54 verloor. Wist u, dat vorig seizoen Elinkwijk zowel uit als thuis een gelijkspel tegen Fortuna '54 in de wacht wist te slepen? Programma voor a.s zondag:** D.O.S. — Blauw Wit, N.O.A.D. — Sportclub Enschedé, **Rapid J.C. — Feijenoord,** N.A.C. — M.V.V., **ADO — SCHEVENINGEN/HOLLAND SPORT,** D.W.S. (A) — V.V.V. '03, Sparta — Ajax, Fortuna '54 — Willem II en P.S.V. — Elinkwijk.

K.N.V.B.-uitslagen

In Nederland is gisteren de voetbalkompetitie voor dit seizoen begonnen. De uitslagen:

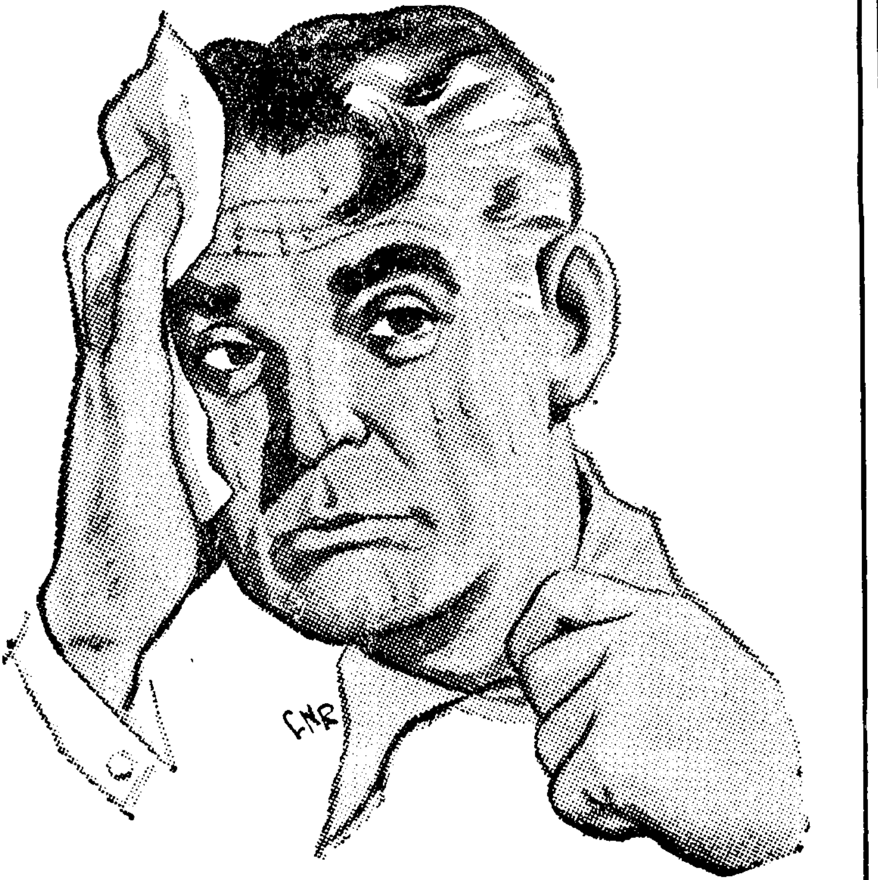
Ere-divisie: Blauw Wit — P.S.V. 0—2, Sportclub Enschedé — D.O.S. 1—0, Feijenoord — N.O.A.D. 3—1, M.V.V. — Rapid J.C. 2—2, Scheveningen Holland Sport — N.A.C. 2—2, V.V.V. — A.D.O. 1—1, Ajax — D.W.S. (A) 0—1, Willem II — Sparta 0—0, Elinkwijk — Fortuna '54 0—1.

Tweede divisie A: Baronie — Longa 1—2, Zeist — D.H.C. 0—1, Velox — Wilhelmina 3—1.

Tweede divisie B: Rheden — Tubantia 0—0.

Uitslagen Engelse League

Londen. — Zaterdag is een begin gemaakt met de Engelse League. De uitslagen van de wedstrijden, gespeeld voor de eerste divisie luiden: Aston Villa — Birmingham City 0—1, Bolton Wanderers — Leeds United 4—0, Burnley — Manchester City 3—4, Leicester City — Everton 2—0, Luton Town — West Bromwich Albion 1—1, Manchester United — Chelsea 5—2, Newcastle United — Blackburn Rover 1—5, Portsmouth — Westham United 1—2, Preston North End — Arsenal 2—1, Tottenham Hotspur — Blackpool 2—3, Wolverhampton Wanderers — Nottingham Forest 5—1.

De Europese athletiek-kampioenschappen

Stockholm. — In het Olympische Stadion te Stockholm zijn zaterdag de Europese atletiekkampioenschappen voortgezet. Europese kampioene op de 200 meter voor dames werd de Poolse Barbara Janiszewska in de uitstekende tijd van 24,1 sec. In de series van de 110 meter horden werd de Nederlander Eef Kamerbeek uitgeschakeld.

Hij werd zesde in 15,1 sec. Winnaar van de serie werd de Duitser Aluer in 14,5 sec. Winnares van het kogelstoten dames werd de Duitse Maria Werner met 15.74 meter. German (Duitsland) won de 200 meter heren in 21 sec. precies.

In de tweede serie van de 4 x 100 meter estafette voor dames veroverde het Nederlandse team, bestaande uit Hannie Bloemhof, Ine Spijk, Ria van Kuyk en Joke Bijleveld achter Rusland (45.7 sec.) de tweede plaats in 46,1 sec.

Hiermede klasseerde Nederland zich niet alleen voor de finale, dòch met deze tijd verbeterde de ploeg tevens het Nederlands record, dat met 46.8 sec. sedert 22 juli 1956 op naam van Hannie Bloemhof, Hilde Veth, Ria van Kuk en Puck van Duyne-Brouwer had gestaan. Het hink-stap-springen eindigde in een overwinning voor de pool Schmidt met een sprong van 16.43 meter. De Nederlander Hofstede bezette de vijftiende plaats in het eindklassement met 14,49 meter. De Engelsman Rowe werd Europees kampioen kogelstoten met 17.78 meter en de pool Krzyskowiak veroverde een tweede gouden medaille. Hij werd winnaar van de 5000 meter in 13 min. 53,4 sec.

Zondagmiddag werden de wedstrijden voortgezet — donkere wolken hingen boven het stadion, maar gelukkig bleef het droog.

De finale van de 110 meter horden verliep volkomen volgens de verwachtingen. De grote favoriet op dit nummer, de Duitser Martin Lauer won de race in de Europese recordtijd van 13.7 sec., daarmee voor de zesde maal zijn Europese record evenarend.

Tweede werd een Zuid-Slaaf Stanko Lorger in 14.1 sec. en derde ook al volgens de verwachtingen de Rus Yuri Mikhailov in 14.4 sec. Europese kampioen op de 800 meter werd de Russin Jermolaeva in 2 min. 6.3 sec. Met een verschil van slechts 0.3 sec. eindigde de Engelse Diane Leather op de tweede plaats in gelijke tijd met de tweede Russin Levitskaja.

Nederland kwam ook nog een keer in het stuk voor. De estafetteploeg in de volgorde Hannie Bloembof, Ine Spijk, Ria van Kuyk en Joke Bijleveld werd vierde in de finale 4 x 100 meter in 46.2 sec. Eerste werd Rusland, dat darmee de zoveelste Europese titel in de wacht sleepte in 45.3 sec. Tweede Engeland en derde Polen.

Europees kampioen op de 1500 meter heren werd de Brit Hewson in 3 min. 41.9 sec. De eerste vijf atleten liepen de race onder de 3 min. 44 sec. Duitsland won de finale 4 x 100 meter estafette heren. Het team dat liep in de opstelling Mahlendorf, Hary, Futterer en Germar noteerde een tijd van 40.2 sec. De Britse ploeg werd in dezelfde tijd tweede.

Europees kampioen marathon werd de Rus Popov in de tijd van 2 uur 15 min. en 17 sec.

Op de laatste dag van de Europese atletiekkampioenschappen won Engeland de 4 x 100 meter estafette voor de Duitse ploeg. De tijd van het winnende team (Sampson, McIsac, Wrighton en Salisbury) was 3 min. 7,9 sec., die van Duitsland 3 min. 8,2 sec.

Op de marathon, die zoals reeds eerder gemeld door de Rus Popov werd gewonnen in 2 uur 15 min en 17 sec. de snelste tijd ooit voor deze afstand gemaakt — een officieel wereldrecord marathon bestaat niet — eindigde onze landgenoot Piet Bleeker, de nationale kampioen op de 21e plaats. Er waren 23 deelnemers.

Het hoogspringen werd niet, zoals iedereen verwachtte, gewonnen door de Russische wereldrecordhouder Yuri Stepanov, maar door de vrij onbekende Zweed Richard Dahl, die een hoogte van 2,12 m. sprong. Stepanov werd slechts zesde met een sprong van 2.06 m.

DE EUROPESE ROEIKAMPIOENSCHAPPEN

Poznan. — Bij de Europese roeikampioenschappen in Poznan zijn twee Nederlandse ploegen in de finale gekomen. De Dordtse Skiffeuse Marianne Luderus eindigde in de eindstrijd van de Skiffwedstrijden op de zesde plaats in 4 min. 2 sec. en de dubbele vier van de Vliet werd eveneens zesde in 3 min. 36.5 sec.

DON BOSCO bridge nieuws

Willemstad. — De clubavond van de Bridgeclub Don Bosco op 18 augustus l.l. was zeer slecht bezet De heren v. Haaren-Hagemans speelden toen tezamen met de heer en mevr. Latta een viertallenwedstrijd tegen de combinatie mevr. Van Loon-mevr. De Goey — de heer en mevr. Willems, welke wedstrijd door het eerstgenoemde viertal met grote cijfers gewonnen werd. (56—29).

Op 22 aug. werd een howell gespeeld De uitslag werd:

1. dhr Kamps-dhr Staarink	57%
2. dhr en mevr. Latta	54%
3. dhr en mevr. Willems	54%
4. dhr en mevr. Wispelwey	52%
5. dhr v.d. Heyden-mevr. Heuvel	51%
6. dhr Hagemans-dhr Bekkers	51%
7. dhr en mevr. Nillesen	42%
8. dhr en mevr. Van Loon	41%

De volgende howelldrive wordt gehouden vrijdag 19 sept. a.s. in het St. Thomascollege, Hoogstraat.

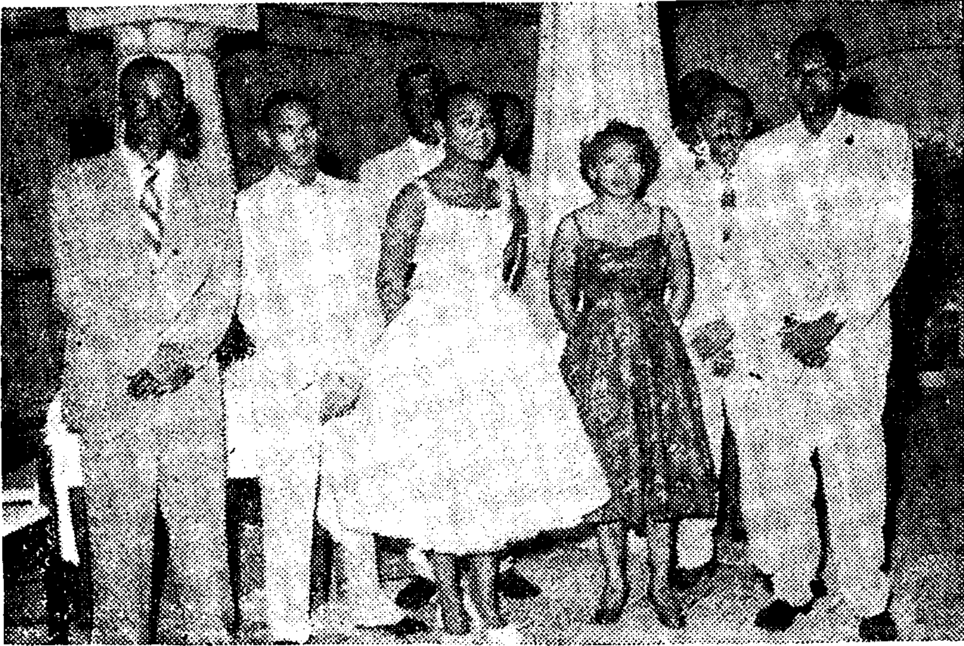
Don Boscoleden! Vergeet de flagdrive op **vrijdag** 29 aug. a.s. in P.O.C. niet!

DON BOSCO NIEUWS

Willemstad. — Voor morgen heeft de R.K. Onderwijzersvereniging een interessant uitstapje op het program staan, waaraan alle onderwijzers kunnen meedoen. Er wordt namelijk een tocht naar de Christoffel ondernomen.

Het vertrek is bepaald om vijf uur des morgens vanaf de Julianabar aan de Winston Churchillweg (Santa Maria).

Na afloop zal het dan gaan naar Groot-Knip, alwaar de deelnemers zal worden aangeboden.

In Chobolobo vond zaterdag een feestavond plaats, die georganiseerd was door de vereniging S.O.A. Op de foto: het bestuur van S.O.A. met in het midden sportkoningin Claudette Meulens.

Als het tegen de middag aan het strand erg warm is en er plotseling een onweersbui losbarst, dan moet men vlug de (blote) benen nemen.

Dr. Werner von Braun in Nederland aangekomen

Amsterdam. — De Duits-Amerikaanse raket-deskundige dr. Werner von Braun, heeft bij zijn aankomst vandaag op Schiphol verklaard, dat hij op het Internationale Congres over de ruimtevaart, dat te Amsterdam wordt gehouden, een betoog zal houden over „Verkenner".

Von Braun vond het jammer, dat de poging om een Amerikaanse maanraket af te schieten, is mislukt, maar hij kon er geen oordeel over geven, daar de raket door de luchtmacht was gelanceerd en hij voor het leger werkt. Overigens moet men volgens von Braun niet vergeten, dat deze pogingen nog steeds in een experimenteel stadium verkeren.

Von Braun noemde het Congres over de ruimtevaart een „historische" gebeurtenis, aangezien daar geleerden uit de gehele wereld verenigd zullen zijn en gegevens kunnen worden uitgewisseld, die van onschatbare waarde zullen blijken te zijn. Hij sprak het vertrouwen uit, dat de wetenschappelijke samenwerking der geleerden een nuttige uitwerking in de toekomst zal hebben.

Von Braun verwachtte tenslotte de gelegenheid te zullen hebben voor een gesprek met prof. Leonide Sedof, de Russische deskundige, over verschillende aspecten van de ruimtevaart.

De Amerikaanse geleerde zal tot 31 augustus in Amsterdam blijven alvorens zich naar Duitsland te begeven.

De jeugd-baseball Wereldkampioenschappen

Ciudad Trujillo. — Zaterdag vielen de volgende uitslagen in het jeugd-wereldkampioenschap baseball: Mexico — Curaçao 9—0 en Santo Domingo — Aruba 2—0.

Gisteren versloeg Panamá het team van Amerika met 4—3. De wedstrijd Cuba — Santo Domingo, die na elf innings nog steeds gelijk was (2—2) werd vanwege het late uur gestaakt en zal op een na-

Curaçao	4	0	4
Aruba	5	0	5

der te bepalen datum worden overgespeeld.

De stand is thans:

	gesp.	gew.	verl.
Mexico	4	4	0
Sto Domingo	4	4	0
Cuba	3	3	0
Amerika	5	2	3
Panamá	5	2	3

Het eerste Transatlantische vliegtuig met straalaandrijving

New York. — Het eerste Transatlantische vliegtuig met straalaandrijving, een Boeing 707 van de Pan American World Airways heeft gisteren de afstand San Juan — New York op een proefvlucht in de rekordtijd van 3 uur 24 minuten afgelegd, een gemiddelde van 870 km. per uur. Het toestel had 39 personen aan boord en een lading van 4000 kg.. de PAWA wil 1 november een geregelde dienst met straalvliegtuigen tussen New York en Parijs openen.

CURACAOS BASEBALL

Willemstad. — Gisteren verslag het team van Pampero Lucky Strike met 9-4. De winnende pitcher was Freddy Inesia, de verliezer Chiquitin Gregorius.

De ranglijst is thans als volgt:

	Gew.	Verl.	Acht.
Chicago	7	2	—
Pampero	7	2	—
Three Horses	6	4	1½
Lucky Strike	5	5	2½
Sta. Rosa Ind.	3	6	4
Unidos	0	9	7

FAAS WILKES tekent kontrakt met Spaanse voetbalclub

Madrid. — Naar in V.V.V.-kringen verluidt, staat het vast, dat Faas Wilkes een contract voor twee seizoenen met een Spaanse club heeft getekend. Het is niet zeker of het de tweede divisieclub Avanti, dan wel Valencia of Espaöol betreft. Wilkes keert vandaag naar Venlo terug om met het VVV bestuur te onderhandelen over de afkoopsom die hij op tafel zal moeten leggen om van zijn verplichtingen met de Venlose vereniging ontslagen te worden.

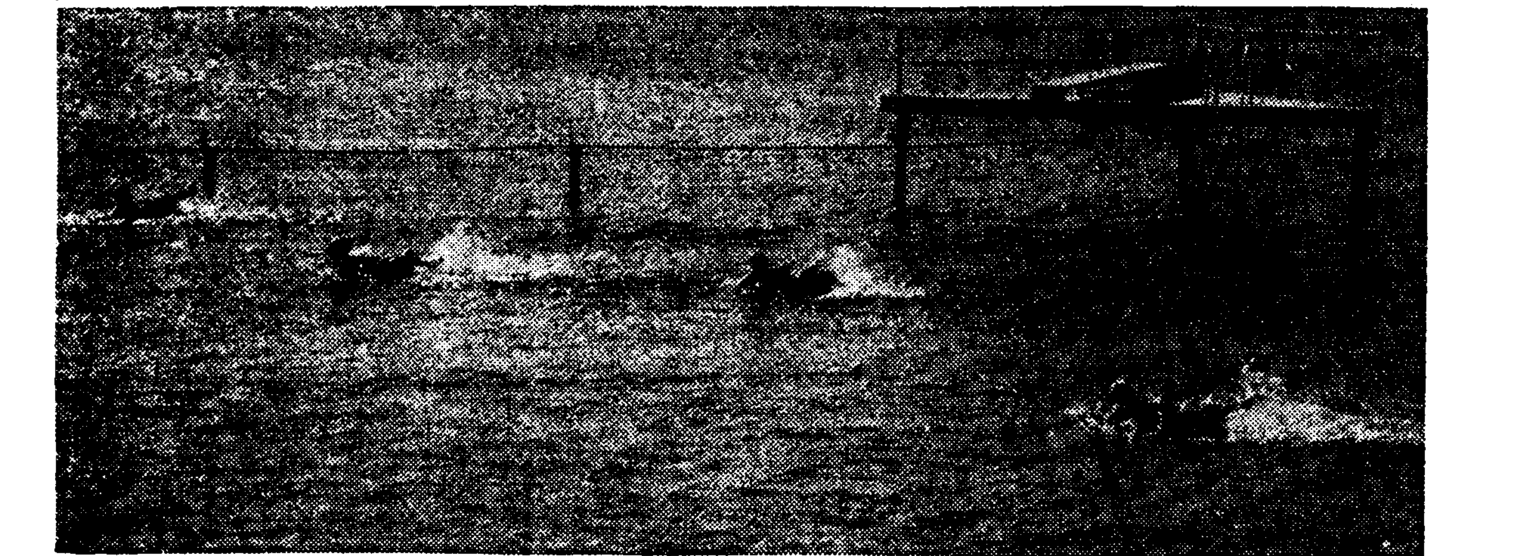
Premier STRIJDOM van Zuid-Afrika overleden

Kaapstad. — Premier Johannes Strijdom van Zuid-Amerika is gistermorgen vroeg in Kaapstad overleden.

Hij was een heftig voorstander van de apartheidspolitiek en slaagde erin zijn partij bij de langdurige strijd over de grondwet naar de overwinning te voeren. Het resultaat van de strijd was, dat de kleurlingen voortaan niet meer op normale wijze aan de verkiezingen mochten deelnemen.

Hij heeft er altijd op gemameerd dat de politiek van apartheid de enige is die kan leiden tot handhaving van het blanke ras. De niet-blanken moesten zich volgens hem in hun eigen gebieden en in overeenstemming met hun eigen natuur en manier van leven ontwikkelen.. Op basis van dit programma wist hij de Nationale Partij bij de algemene verkiezingen in april een grote overwinning te bezorgen. De politiek van zijn regering was erop gericht Zuid-Afrika tot een republiek te maken als een voldoende meerderheid der blanke kiezers zich hiervoor zou hebben uitgesproken.

Zoals bekend was strijdom al enige tijd ziek. Hij leed aan longembolie en had een defect aan zijn hartklep. Drie dagen geleden werd bekendgemaakt dat Charles Swart, minister van Justitie van Zuid-Afrika, was benoemd tot premier ad interim.

Zaterdagmiddag organiseerde Piscaderabaaiklub een kindermiddag voor de kinderen der leden. Foto boven: de kleintjes bezig aan het wedstrijd-zwemmen in een binnenband.